

CSONGRÁD MEGYEI
KORMÁNYHIVATAL

HIVATALI TÁJÉKOZTATÓ

III. ÉVFOLYAM – 2013. ÉVI 1. SZÁM

Tartalom

Bevezető	2
Törvényességi Felügyeleti Főosztály tájékoztatói	3
Az önkormányzati törvény hatálybalépésével kapcsolatos változásokról...3	
A Kúria Önkormányzati Tanácsának 2012. évi határozatai (I. rész)	6
Jegyző változások	37
Hatósági Főosztály tájékoztatói.....	38
Változások a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben (Ket.)	38
A helyi adóztatás aktuális kérdései.....	41
Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság tájékoztatói	44
Méhészek nyilvántartásba vétele.....	44
Járási Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal székhelye	44
Munkaügyi Központ tájékoztatói	45
Munkaerő-piaci helyzetkép (Csongrád megye – 2012. december)	45
TÁMOP zárókonferencia.....	48
A Mórahalmi Munkaügyi Kirendeltség munkájának elismerése.....	49
Szociális és Gyámhivatal tájékoztatói.....	50
Szociális tárgyú jogszabályváltozások 2013. január 01. napjától	50
Mi mennyi 2013-ban?	54

6741 SZEGED,
RÁKÓCZI TÉR 1.
WWW.CSMKH.HU
VEZETO@CSMKH.HU
TEL.: 62/562-662
FAX: 62/562-601

A KIADÁSÉRT FELELŐS:
B. NAGY LÁSZLÓ
KORMÁNYPEGBÍZOTT

SZERKESZTI:
KOORDINÁCIÓS ÉS SZERVEZÉSI
FŐOSZTÁLY

A SZERKESZTÉSBEN KÖZREMŰKÖDIK:
DR. LŐRINCSIK PÉTER
LORINCSIK.PETER@CSMKH.HU
62/562-656

BEVEZETŐ

Tisztelt Jegyző Asszony!

Tisztelt Jegyző Úr!

Bízom benne, hogy Hivatalunk Tájékoztatójának korábbi számaiban megjelent szakmai anyagok hasznos segítséget nyújtottak munkája során.

A Tájékoztató jelen számában továbbra is fontos témákat, jogszabályváltozásokat emeltünk ki, illetve fel kívánjuk hívni a figyelmet az aktuális feladatokra, határidőkre.

Összeállítást készítettünk az önkormányzati törvény hatálybalépésével kapcsolatos változásokról, valamint a Kúria Önkormányzati Tanácsának 2012. évi határozatairól (ennek 2. részével következő számunkban jelentkezünk).

Ismertetjük a Ket.-ben bekövetkezett változásokat.

Tájékoztatót teszünk közzé a helyi adóztatás aktuális kérdéseiről.

Felhívjuk a figyelmet az méhészek nyilvántartásba vételének szükségességéről, valamint a Kisteleki Járási Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatal székhely-változásáról.

Bemutatjuk Csongrád megyére vonatkozóan a munkaerőpiac 2012. december havi fontosabb adatait, valamint beszámolunk a Móraalmi Munkaügyi Kirendeltség munkájának elismeréséről és a TÁMOP zárókonferencia időpontjáról.

Ismertetjük az év elején hatályba lépő szociális tárgyú jogszabályváltozásokat.

Közzéteszünk egy tájékoztatót a 2013. évben aktuális bérekről, illetményekről, juttatásokról, ellátásokról, támogatásokról, nyugdíjakról és közterhekről.

Remélem, hogy a Tájékoztató témakörei felkeltik érdeklődését és segíteni fogják tevékenységét.

S z e g e d, 2013. február 4.

B. Nagy László
kormány megbízott

TÖRVÉNYESSÉGI FELÜGYELETI FŐOSZTÁLY TÁJÉKOZTATÓI

AZ ÖNKORMÁNYZATI TÖRVÉNY HATÁLYBALÉPÉSÉVEL KAPCSOLATOS VÁLTOZÁSOKRÓL

Készítette: Dr. Csongrádi Helga

2013. január 1. napjával a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) számos rendelkezése hatályba lépett. Az alábbiakban a legfontosabb változásokra hívjuk fel az önkormányzatok figyelmét.

1./

A helyi önkormányzatok feladat- és hatáskörére vonatkozóan az Mötv. a korábbiakhoz képest markánsabban elkülöníti a kötelező és az önként vállalt feladatokkal kapcsolatos jogi háttérrel, emellett részletes szabályokat állapít meg az egyes feladatok ellátására vonatkozóan. Az Mötv. 10. §-a az eddigiekkel egyező módon lehetőséget biztosít az önkormányzatoknak arra, hogy **önként vállalják** bármely olyan helyi közügy önálló megoldását, amelyet jogszabály nem utal más szerv kizárólagos hatáskörébe. Ilyen jellegű feladatátvállalás a képviselő-testület döntése (határozat vagy rendelet), illetőleg helyi népszavazás útján történhet úgy, hogy a finanszírozást saját forrásból kell megoldania az érintett településnek.

Az önkéntes feladatellátás speciális részterületét szabályozza az Mötv. 12. §-a. Eszerint a települési önkormányzat vagy társulása **átvállalhatja** a más – nagyobb gazdasági teljesítőképességű, lakosság számú – önkormányzat számára kötelezően előírt feladat- és hatáskör ellátását. Ezen feladatokhoz a központi költségvetésből igényelhető a vállalt feladattal arányos fedezet biztosítása.

A 12. § szerinti átvállaláshoz helyi önkormányzati rendelet, társulás esetében határozat meghozatala szükséges, nem elegendő tehát a feladatátvállalásról képviselő-testületi határozatban dönteni. A törvény 12. § (1) bekezdésében meghatározza a feladatátvállalás általános feltételeit, amelyek meglétét a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárás keretében vizsgálja.

2./

A közterületek elnevezése az új törvény alapján is a képviselő-testület át nem ruházható hatáskörébe tartozik. Az Mötv. a jogkör megállapítása mellett annak gyakorlásához is meghatároz bizonyos követelményeket, így a közterület nem viselheti olyan személy, szervezet nevét, illetőleg az elnevezése nem tartalmazhat olyan kifejezést, amely a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerekhez kapcsolható (14. § (2)-(3) bekezdés). Egyebekben a közterületek elnevezésének rendjét, valamint az elnevezésük megváltoztatására irányuló kezdeményezés és a házszám-megállapítás szabályait **helyi önkormányzati rendeletben kell szabályozni** (143. § (3) bekezdés).

3./

A helyi önkormányzati típusok között új kategóriaként jelent meg a **járásszékhely városi önkormányzat**, amely nagyvonalakban megfeleltethető azon települési kategóriának, amelyek jegyzőit a jogszabályok korábban a körzetközponti feladatok ellátásával bízták meg. A községek tekintetében változás, hogy a **nagyközségi cím** használata az eddigi ötezer helyett már a háromezres lakosságszám elérése esetén lehetővé válik.

4./

Az Mötv. 53. §-a **a szervezeti és működési szabályzatról szóló rendelet (SZMSZ)** megalkotásával kapcsolatban meghatározza azokat a témaköröket, amelyeket az SZMSZ-nek mindenképpen rendeznie kell. A képviselő-testület a szervezeti és működési szabályzatról szóló rendeletben rendelkezik:

- a) az önkormányzat hivatalos megnevezéséről, székhelyéről;
- b) a képviselő-testület átruházott hatásköreinek felsorolásáról;
- c) a képviselő-testület üléseinek összehívásáról, vezetéséről, tanácskozási rendjéről;
- d) az önkormányzati képviselőkre vonatkozó magatartási szabályokról, az ülés rendjének fenntartásáról és az annak érdekében hozható intézkedésekről;
- e) a nyilvánosság biztosításáról;
- f) a döntéshozatali eljárásról, a szavazás módjáról;
- g) a rendeletalkotásról és határozathozatalról;
- h) a képviselő-testület ülésének jegyzőkönyvéről;
- i) a közmeghallgatásról;
- j) az önkormányzat szerveiről, azok jogállásáról, feladatairól;
- k) a jegyzőnek a jogszabálysértő döntések, működés jelzésére irányuló kötelezettségéről;
- l) a képviselő-testület bizottságairól. (53. § (1) bekezdés)

A hivatkozott felsorolás mellett az Mötv. több külön előírást is megállapít az SZMSZ-ek tartalmára vonatkozóan, így például a 49. § (2) bekezdésében, vagy az 53. § (3) bekezdésében.

Az SZMSZ-ek felülvizsgálatára központilag megadott határidő nincs, azonban az önkormányzatoknak mielőbb **módosítaniuk kell rendeleteiket** az új szabályozásnak megfelelően.

5./

A képviselő-testület működésével kapcsolatos kérdéseket az új törvény nagyrészt a korábbival egyező módon szabályozza, bevezetésre került azonban több kisebb módosítás, amelyekre figyelmet kell fordítani.

Ezek egyike, hogy a képviselő-testületnek az SZMSZ-ben szabályoznia kell **a személyes érintettségre vonatkozó bejelentési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményeit** (49. § (2) bekezdés).

A zárt ülés tartásával kapcsolatos változás, hogy a személyi ügyek tárgyalásakor – az eddigiekkel ellentétben – a nyilvános ülésen történő tárgyalás vált főszabállyá, **zárt ülés csak akkor tartható, ha ezt az érintett kéri** (46. § (2) bekezdés). A zárt ülésről készült jegyzőkönyv esetén már nem csupán a közérdekű és a közérdekből nyilvános adat megismerhetőségét biztosítja a törvény, hanem valamennyi, a zárt ülésen hozott döntés nyilvánosságáról is rendelkezik (52. § (3) bekezdés).

Az ún. **önfeloszlattal** kapcsolatban új elemként jelenik meg, hogy a képviselő-testület feloszlást kimondó döntését követően az időközi választás kitűzése előtt be kell szerezni a kormányhivatal nyilatkozatát a feloszlás szabályszerűségére vonatkozóan (55. §).

6./

A korábbi szabályozáshoz képest módosultak a **jegyzőre** és az aljegyzőre vonatkozó előírások. A jegyző, aljegyző kinevezésének joga 2013. január 1. napjától a polgármester hatáskörébe tartozik, ennek megfelelően – a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) szabályainak figyelembevételével – szükséges a **kinevezési okmányok módosítása**. Az Mötv. rögzíti, hogy az aljegyző kinevezése a tízezer főnél kevesebb lakosú települési önkormányzatnál és a tízezer főnél kevesebb együttes lakosságszámú települések közös önkormányzati hivatalánál lehetőség. **Kötelező viszont az aljegyző kinevezése** a tízezer főt elérő lakosságszámú települések, a tízezer főt együttesen elérő közös önkormányzati hivatalok, valamint a megyei önkormányzat esetében. Megyei jogú városban több aljegyző is kinevezhető, minden más esetben csak egy aljegyző kinevezése lehetséges.

7./

A helyi önkormányzatok társulásaival kapcsolatban kiemelendő újdonság, hogy 2013. január 1. napját követően már **csak jogi személyiséggel rendelkező társulás** létrehozására ad lehetőséget a törvény. A január 1-jét megelőzően megkötött **társulási megállapodásokat felül kell vizsgálni, és 2013. június 30-ig módosítani** az új Mötv.-nek megfelelően. A felülvizsgálati kötelezettség mind a többcélú kistérségi társulások, mind az 1997. évi CXXXV. törvény szerint létrehozott társulások tekintetében fennáll.

8./

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 2012. december 31-ig hatályos rendelkezései között nevesítetten szerepelt az önhibáján kívül hátrányos helyzetben lévő települési önkormányzatok részére folyósított támogatás (**ÖNHIKI**). Az Mötv. az ÖNHIKI-re vonatkozó szabályt már nem tartalmaz, helyette keretjelleggel biztosítja annak lehetőségét, hogy a helyi önkormányzat részére kivételes esetben – a működőképesség megőrzése érdekében – kiegészítő támogatás adható (118. § (2) bekezdés).

9./

Az Mötv. új szabályainak hatályba lépésével egyidejűleg **hatályát veszette** az Ötv. rendelkezéseinek jelentős része. **Hatályban maradt** a települési képviselő és az alpolgármester jogállására, a polgármester összeférhetlenségére vonatkozó szabályozás (19-21. §, 33/A-34. §), a helyi népszavazás és a népi kezdeményezés szabályozása (45-50. §). Az Ötv.-ben találhatóak továbbá egyes, a megyei önkormányzat szervezetével kapcsolatos rendelkezések (73-74. §).

A KÚRIA ÖNKORMÁNYZATI TANÁCSÁNAK 2012. ÉVI HATÁROZATAI (I. RÉSZ)

Összeállította: Dr. Emhő Zsuzsanna

2012. január 1. napján hatályba lépett Magyarország Alaptörvénye. Az Alaptörvény 25. cikk c) pontja szerint a **bíróság dönt** az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 24. § (1) bekezdés f) pontja szerint a **Kúria dönt** az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről.

Összeállításunkban a Kúria Önkormányzati Tanácsának 2012. évi döntéseit, azokat tartalmuk szerint csoportosítva kívánjuk bemutatni. A döntéseket két részben adjuk közre, a januári és a februári hivatali tájékoztató fogja azokat tartalmazni. A januári számban a törvénysértést megállapító döntések szerepelnek, a februári szám a törvényen alapuló jogalkotási kötelezettség elmulasztását megállapító döntéseket és az indítványt elutasító, eljárást megszüntető döntéseket fogja tartalmazni. (A Kúria Önkormányzati Tanácsának döntései megtekinthetők a Kúria honlapján a www.lb.hu-n.)

Tartalomjegyzék:**Törvénysértést megállapító döntések:**

- Köf. 5002/2012/13. határozat (helyi építési szabályzat, jogszabályszerkesztés)
- Köf. 5003/2012/9. határozat (határozatképesség, SZMSZ)
- Köf. 5005/2012/6. határozat (választási plakátok elhelyezése, közterület-használat)
- Köf. 5007/2012/6. határozat (önkormányzati tulajdonú lakások elidegenítésekor jelzálogjog alapítás)
- Köf. 5008/2012/8. határozat (önkormányzati tulajdonú lakások elidegenítésekor jelzálogjog alapítás)
- Köf. 5011/2012/7. határozat (üzletek éjszakai nyitva tartása)
- Köf. 5013/2012/7. határozat (települési szilárd hulladék díjfizetési kötelezettség)
- Köf. 5014/2012/8. határozat (rendeletalkotási felhatalmazás hiánya)
- Köf. 5015/2012/6. határozat (köztisztaság, rendeletalkotási felhatalmazás)
- Köf. 5017/2012/8. határozat (építményadó, telekadó)
- Köf. 5023/2012/9. határozat (helyi építési szabályzat)
- Köf. 5025/2012/5. határozat (zaj- és rezgésvédelem, rendeletalkotási felhatalmazás hiánya)
- Köf. 5026/2012/9. határozat (SZMSZ, képviselői jogok, költségvetés)
- Köf. 5030/2012/9. határozat (SZMSZ, képviselő-testület ülésének vezetése, képviselői jogok)
- Köf. 5031/2012/11. határozat (helyi építési szabályzat, rendezett telek)
- Köf. 5033/2012/6. határozat (helyi építési szabályzat, változtatási tilalom)
- Köf. 5036/2012/6. határozat (képviselő-testület ülésének nyilvánossága, SZMSZ)
- Köf. 5038/2012/8. határozat (telekadó mentesség)
- Köf. 5043/2012/3. határozat (rendeletalkotási felhatalmazás, fizetőparkolás)
- Köf. 5045/2012/5. határozat (SZMSZ, képviselő-testület ülésének nyilvánossága)

- Köf. 5049/2012/6. határozat (önkormányzat polgári jogi jogviszonyban)
- Köf. 5051/2012/6. határozat (szociális juttatásokra való jogosultság feltételei)
- Köf. 5055/2012/8. határozat (SZMSZ, képviselő-testület döntései)
- Köf. 5056/2012/5. határozat (SZMSZ, képviselő-testület ülésének vezetése, önkormányzat képvisellete, költségvetés, jogszabályszerkesztés)
- Köf. 5065/2012/10. határozat (építményadó, telekadó, jogszabályszerkesztés)
- Köf. 5067/2012/4. határozat (SZMSZ, bizottsági hatáskörök, költségvetési rendelet)
- Köm. 5069/2012/3. határozat (helyi építési szabályzat)

Törvényen alapuló jogalkotási kötelezettség elmulasztását megállapító döntések:

- Köf. 5046/2012/6. határozat (szociális törvény)
- Köm.5053/2012/4. határozat (hulladékgyűjtési törvény)
- Köm.5064/2012/3. határozat (államháztartási törvény)
- Köm.5069/2012/3. határozat (épített környezet alakítása és védelme)

Indítványt elutasító, eljárást megszüntető döntések:

- Köf. 5004/2012/7. határozat (hatáskör átruházás, közterület-használat)
- Köf. 5009/2012/5. határozat (települési szilárd hulladék)
- Köf. 5018/2012/8. határozat (helyi népszavazás, népi kezdeményezés)
- Köf.5027/2012/15. határozat (jogszabály szerkesztés)
- Köf. 5028/2012/5. határozat (jogszabályszerkesztés)
- Köf. 5037/2012/7. határozat (üzletek éjszakai nyitva tartása)
- Köf. 5040/2012/6. határozat (helyi építési szabályzat)
- Köf.5054 /2012/2. határozat (Kúria eljárásnak kezdeményezője)
- Köf. 5058/2012/2. határozat (Kúria eljárásának kezdeményezője)

Törvénysértést megállapító döntések:

Köf. 5002/2012/13. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy városi önkormányzatának a helyi építési szabályzatáról és szabályozási tervéről szóló melléklete törvénysértő, ezért azokat megsemmisíti.

Indokolás

Az indítványozó kifejtette, hogy az Ör. 1. és 2. számú mellékletét képező szabályozási terv törvényellenes, mert sérti a véleményeztetési eljárást előíró, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Étv.) 9. § (7) bekezdését. Az Étv. jelölt rendelkezése szerint településrendezési eszköz az erre előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása nélkül nem fogadható el. Az indítványozó előadta, hogy a képviselő-testület a véleményezett szabályozási tervhez képest egy módosított változatot fogadott el. Ez a módosítás az eredetileg kertes mezőgazdasági övezeti besorolásban lévő ingatlanok övezeti besorolását véderdőre változtatta.

Az indítványozó szerint az Ör. 1. és 2. számú melléklete ellentétes továbbá a Jat. 2. § (1) bekezdésébe foglalt azon szabályával, amely szerint „a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.” Az Ör. alapján az 1. számú melléklet a beépítésre szánt települési terület szabályozási tervlapjait, míg a 2. számú melléklet a beépítésre nem szánt települési terület szabályozási tervlapjait tartalmazza. A renDELETEH csatolt szabályozási tervlapok azonban beazonosíthatatlan módon, egymást követően szerepelnek a renDELETEBEN és nem tartalmaznak megjelölést arra vonatkozóan, hogy azok melyik melléklet részét képezik.

Jelen ügyben az Ör. 1. és 2. számú mellékletével kapcsolatosan felvetett egyik törvényességi probléma, hogy az Étv. 9. § (7) bekezdésében foglalt követelmények nem teljesültek, a módosított – s így elfogadott – szabályok vonatkozásban az egyeztetés nem történt meg.

E szabály alapján a helyi építési szabályzatot és a településrendezési tervet magába foglaló önkormányzati renDELETE érvényességi feltétele, hogy a véleményezési eljárás még az elfogadás előtt megtörténjen.

A helyi építési szabályzattal és a szabályozási tervvel szemben a Jat. 2. § (1) bekezdéséből eredő világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom követelménye fokozott elvárás, tekintettel arra, hogy ezek az adott település és környezete fejlődését, a településen élők, ott-tartózkodók életkörülményeit hosszabb időszakra döntően befolyásolják.

Köf. 5003/2012/9. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa városi önkormányzat képviselő-testületének a szervezeti és működési szabályzatáról szóló renDELETE rendelkezése törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az indítványban szereplő SZMSZ szabálya nem írja elő a képviselő-testületi ülés határozatképességének megállapításához és az önkormányzati döntések meghozatalához a személyes, fizikai részvételt, ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a képviselők legfeljebb 1/3-a – az SZMSZ-ben meghatározott módon – videokonferencia útján vegyenek részt a képviselő-testület ülésein.

Az önkormányzati jogok gyakorlásának, az önkormányzati döntések meghozatalának elsődleges színtere a helyi önkormányzat képviselő-testülete.

A képviselők képviselő-testületi ülésen való jelenléte szorosan kapcsolódik az Ötv. 12. § (3) bekezdésébe foglalt főszabályhoz, amelynek értelmében „a képviselő-testület ülése nyilvános”. A nyilvánosság az ülésen megjelent képviselők munkájára vonatkozik, arra, hogy a településen lakó választópolgárok, vagy bárki más figyelemmel kísérhesse az önkormányzati döntéshozatalt. A települési képviselők szempontjából mindez kötelezettséggel jár. Az Ötv. 19. § (2) bekezdés f/ pontja értelmében a települési képviselő „köteles részt venni a képviselő-testület munkájában”. Mindezen szabályok alapján megállapítható, hogy az Ötv. a települési képviselő személyes részvételét és így jelenlétét írja elő a képviselő-testületi üléseken. E személyes részvétel nem váltható ki videokonferenciával, távszavazással vagy más módon; az Ötv. sem a 18. § (1) bekezdésében sem más rendelkezésében nem ad felhatalmazást ilyen tárgyú önkormányzati renDELETEalkotásra. Egy esetleges videokonferenciával egybekötött képviselő-testületi ülés garanciális szabályait – mivel az önkormányzat képviselő-testülete közhatalmat gyakorol – törvénynek kellene tartalmaznia, ilyen tárgyú törvényi szabályozás azonban nincs.

A 369/E/2009. AB határozat kifejtette, hogy a helyi önkormányzati képviselő-testületi üléseken a jogi szabályozás által előírt jelenlét szűken értelmezendő: „a testületi szerv ülésén való fizikai jelenlétet jelenti”. Ez irányadó a szavazásnál is: „az ülésen való részvétel hiányában a szavazati jog nem gyakorolható”.

Köf. 5005/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa városi önkormányzat képviselő-testületének a közterület-használatról szóló rendelete rendelkezései törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az önkormányzati rendelet (Ör.) rendelkezése szerint közterület-használati engedélyt kell beszerezni „közterületen lévő műtárgyakon (Pl. villanyoszlop, kandeláber) elhelyezett hirdetőberendezésre, transzparensre, reklámhordozó eszközre.”

A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (továbbiakban: Ve.) 42. § (1) bekezdése értelmében a választási kampány végéig a jelölő szervezetek és a jelöltek engedély és bejelentés nélkül előállíthatnak plakátokat, a (2) bekezdés értelmében pedig a plakát – a (3)-(6) bekezdésben meghatározott kivételekkel – korlátozás nélkül elhelyezhető.

A jelöltek és jelölő szervezetek esélyegyenlőségét és a választói akarat felszínre hozatalát is szolgálja a Ve. 42. § (1) bekezdése, amikor kimondja, hogy „A választási kampány végéig a jelölő szervezetek és a jelöltek engedély nélkül készíthetnek plakátot. A plakát engedély és bejelentés nélkül előállítható.”, illetve a Ve. 42. (2) bekezdése, amikor főszabályként „engedélymentességet” deklarál: „Plakát – a (3)-(6) bekezdésben meghatározott kivételekkel – korlátozás nélkül elhelyezhető”. E szabályok – beleértve a plakátelhelyezésre vonatkozókat is – azt a célt szolgálják, hogy a jelölteket és a jelölő szervezeteket a választópolgárok minél szélesebb körben megismerhessék. A plakátelhelyezés – főszabályként rögzített – „engedélymentessége” pedig az esélyegyenlőség alapelveivel áll összefüggésben.

A jelen ügyben vizsgált Ör. 3. § (2) bekezdés r) pontja a közterületen lévő valamennyi műtárgyon elhelyezett hirdetőberendezésre, transzparensre, s reklámhordozó eszközre közterület-használati engedély beszerzésének kötelezettségét írja elő, kivételt sem a műtárgy jellege, tulajdona, sem pedig az elhelyezés ideje, időszaka tekintetében nem teremt. A Ve. 42. §-ában szabályozott „plakát” elhelyezése a választási kampányban a politikai hirdetés vagy politikai reklám célját szolgálja, ezáltal a kampány során kihelyezett plakátokra is vonatkozik az Ör. 3. § (2) bekezdés r) pontja.

Megállapítható, hogy az Ör. 3. § (2) bekezdés r) pontjában szabályozott műtárgyakon a választási kampányban elhelyezett plakát, nem tartozik a Ve. 42. § (3)-(6) bekezdéseiben meghatározott kivételek alá: az Ör. 3. § (2) bekezdés r) pontja a műtárgyakon /pl. villanyoszlop, kandeláber/, s nem épület falára vagy kerítésére elhelyezett plakátokra vonatkozik; az Ör. e rendelkezése nem tilalmat fogalmaz meg, hanem engedélyezési kötelezettséget ír elő; illetve az Ör. 3. § (2) bekezdés r) pontja szerint elhelyezett plakát nem tekinthető önálló hirdetőberendezésnek sem.

Mindezekből következően a Ve. 42. § (2) bekezdésében foglalt korlátozás nélküliség – „engedélymentesség” – alkalmazandó a választási kampány során a műtárgyakon lévő hirdetőberendezésen vagy reklámhordozó eszközön elhelyezett plakátokra /politikai hirdetésre/. Azzal, hogy az Ör. 3. § (2) bekezdés r) pontja ebben a körben is közterület-használati engedély beszerzését írja elő, szemben áll a Ve. 42. § /2/ bekezdésével, azaz az Ör. e rendelkezése ellentétes más jogszabállyal.

A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (továbbiakban: Gyvt.) tartalmazza a közterületen tartandó rendezvénnyel kapcsolatos bejelentési kötelezettséget. A Gyvt. 6. §-a szerint közterületen tartandó rendezvény szervezését a rendezvény helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak kell bejelenteni. A Gyvt. e szabályai, de a Gyvt. más rendelkezései sem tartalmazzak felhatalmazást önkormányzati rendeletalkotásra a gyülekezés további feltételhez kötését illetően, a gyülekezés pedig – magasabb jogszabály – a Gyvt. által szabályozott tárgykör. Ezáltal az az önkormányzati rendelkezés, amely a gyülekezéshez való politikai alapjog gyakorlása során e jogukkal élők által – tiltakozásuk jeléül – kifeszített feliratot közterület-használati engedélyhez és közterület-használati díjfizetéshez köti, szemben áll a Gyvt.-el.

Köf. 5007/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének az önkormányzat tulajdonában álló lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek elidegenítésének egyes feltételeiről szóló rendelete rendelkezései törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az Indítványozó álláspontja szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 254. § (1) bekezdésébe, valamint 685. § a) pontjába ütköző módon törvénysértő az Ör.1. 6. § (9) bekezdése, mivel magasabb szintű jogszabályi felhatalmazás hiányában rendelkezett az önkormányzati tulajdonú ingatlanok elidegenítése esetén a vételárhátralék és járulékaik erejéig jelzálog alapításáról. Az Ör.2. esetében az Indítványozó azt tartotta törvényellenesnek, hogy az érintett Önkormányzat a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lt.) rendelkezéseivel ellentétesen, legalábbis címében az önkormányzati tulajdonú helyiségek bérleti díjának megállapításáról rendelkezik.

Nem vitatható az érintett Önkormányzatnak az az igénye, hogy elidegenített ingatlantulajdona után a vételárhoz részletfizetési kedvezmény biztosítása esetén is hozzájusson, azt minden rendelkezésre álló törvényes eszközzel elősegítse. Ugyanakkor a Ptk. 254. § (1) bekezdése a zálogjog alapítását a szerződő felek megállapodásához, jogszabály rendelkezéséhez, bírósági döntéshez, illetve jogszabályi rendelkezésen alapuló hatósági döntéshez köti.

Az Lt. és az egyes állami tulajdonban lévő vagyontárgyak önkormányzatok tulajdonába adásáról szóló 1991. évi XXXIII. törvény (Tulajdonban adási tv.) 2. § (8) bekezdése nem jogosítja az érintett Önkormányzatot zálogjog jogszabályi alapítására. Az önkormányzat felhatalmazása a lakások és egyéb helyiségek elidegenítésekor a vételár meghatározására, a részletfizetés és egyéb kedvezmények megállapítására terjednek ki. Az eladás avagy a vételár megfizetése módjának és feltételeinek megállapítására irányuló felhatalmazás [Lt. 54. § (3) bekezdés, 58. § (3) bekezdés] nem jelenti dologi jogi kötelmet eredményező biztosíték rendeleti előírására.

Mivel az Ör.1.-ben megjelölt egyik törvényi szabály sem, de a hivatkozott Lt. és Tulajdonba adási tv. egészében sem tartalmazzak az érintett Önkormányzatot általános jelleggel zálogjog alapítására felhatalmazó rendelkezést, ezért az Ör.1.-ben szabályozott adásvételi szerződések feltételrendszerének jelzálog alapítására vonatkozó rendelkezése a magánjogi viszonyok tekintetében nem minősül „jogszabálynak”, azaz ellentétes a Ptk.-val.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy a jelzálogjog jogszabályi alapítása nem csak a lakások, hanem az egyéb helyiségek elidegenítése esetében is törvényellenes.

Köf. 5008/2012/8. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének az önkormányzat tulajdonában lévő lakások elidegenítésének szabályairól szóló, valamint az Önkormányzat tulajdonában lévő nem lakás céljára szolgáló helyiségek elidegenítésének szabályairól szóló rendeletei rendelkezései törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az Ör.1. és az Ör.2. vizsgálni kért rendelkezései az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek elidegenítéséhez kapcsolódva kimondják, hogy az adás-vételi szerződésben a vételárhátralék összegéig jelzálogjogot kell az önkormányzat javára bejegyezni.

Az indítványozó kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 254. § (1) bekezdés szerint jogszabály is keletkeztethet jelzálogjogot, azonban a Ptk. 685. § a) pontja értelmében az önkormányzati rendelet e tekintetben nem minősül jogszabálynak. Mivel az Ör.1. 30. § (3) bekezdése és az Ör.2. 16. § (3) bekezdése az adás-vételi szerződés kötelező tartalmi elemévé teszi a jelzálogjog kikötését, ezért – az indítványozó álláspontja szerint – e rendelkezések törvénysértőek, ellentétben állnak a zálogjog jogszabályi keletkezését előíró Ptk.-beli rendelkezésekkel.

A Ptk. 254. § (1) bekezdése értelmében „Zálogjog szerződés, jogszabály vagy bírósági határozat és – ha jogszabály így rendelkezik – hatósági döntés alapján keletkezik.” A Ptk. 114. § (1) bekezdés pedig kimondja, hogy „[h]a jogszabály vagy bírósági határozat a rendelkezés jogát kizárja vagy korlátozza, az e tilalommal, illetőleg korlátozással ellentétes rendelkezés semmis.” A Ptk. alkalmazásában a jogszabály fogalmát a Ptk. 685. § a) pontja határozza meg. E szerint jogszabály: „a törvény, a kormányrendelet, továbbá a törvény felhatalmazása alapján, annak keretei között az önkormányzati rendelet.

A fenti rendelkezések – azaz a Ptk. 114. § (1) bekezdésének, a 254. § (1) bekezdésének és a 685. § a) pontjának – összevetésével megállapítható, hogy az önkormányzat nem jogosult arra, hogy zálogjog keletkezését rendeletében előírja. Ilyen felhatalmazást ugyanis törvényi előírás nem tartalmaz, a Ptk. 685. § a) pontja pedig a 251. §-t nem említi azok között a rendelkezések között, amelyek tekintetében az önkormányzati rendelet általában is jogszabálynak minősül.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az Ltv. 54. § (1) bekezdése és 58. § (2) bekezdése e feltételek között nem ad felhatalmazást az önkormányzatok számára arra, hogy rendeletben zálogjogot alapítson. A Ptk. 254. § (1) bekezdése szerint zálogjog szerződés alapján ugyan keletkezik, viszont a Ptk. 685. § a) pontja szerint e tekintetben jogszabálynak nem minősülő önkormányzati rendelet alapján erre nincs lehetőség. Az Ör.1. 30. § (3) bekezdés első mondatában és az Ör.2. 16. § (3) bekezdésében meghatározott az a feltétel, amely a szerződésre utal a jelzálogjog bejegyzéséhez kapcsolódva, valójában olyan rendelkezés, amelynek figyelmen kívül hagyásával önkormányzati lakás- és helyiség elidegenítésére vonatkozó szerződés nem, vagy csak az önkormányzati rendeletek megsértésével köthető. Ezáltal valójában az önkormányzati rendelet keletkezteti a zálogjogot a Ptk. vonatkozó rendelkezéseivel szemben. Az önkormányzat, mint tulajdonos szerződésben rendelkezhet az adott tárgyban, azonban törvényi felhatalmazás nélkül közhatalmi jogosítványaival élve, rendeletben nem.

Köf. 5011/2012/7. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének az üzletek éjszakai nyitva tartásának rendjéről szóló rendelete rendelkezései törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Indítványozó álláspontja szerint az érintett Önkormányzat az Ör.-ben egy önálló engedélyezési eljárást alakított ki az éjszakai nyitva tartás kérdésének megítélésére, amellyel túlterjeszkedett a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Ker.tv.) 6. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazáson. E mellett az Ör. a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvénybe (a továbbiakban: Társasházi tv.) ütközően biztosítja az üzletek környezetében élő lakó- és tulajdonosi közösség számára a joggyakorlást.

Az önkormányzati jogalkotás – a Ker.tv. hivatkozott rendelkezése értelmében – csak az éjszakai nyitva tartás szabályozására terjed ki, ebben a tekintetben azonban egy korlátot ismer: a helyi sajátosságok figyelembe vételét.

A Ker.tv. értelmében a megalapozott és helyesen felmért „helyi sajátosság” figyelembe vétele tehát az önkormányzati jogalkotó számára az egyetlen olyan szempont, amely a törvényi felhatalmazás kereteit megadja. Az Önkormányzati Tanács köztudomású, következképpen bizonyítást nem igénylő tényként állapította meg, hogy az érintett Önkormányzat fővároson belüli közismert elhelyezkedése, az urbanizáltság foka és jellege helyi sajátosságként indokolja, hogy az érintett Önkormányzat – az egyedi és utólagos hatósági fellépési lehetőségeken túl – normatív módon, jogi eszközökkel védje a helyi lakosság éjszakai nyugalomát.

Az érintett Önkormányzat az Ör.-ben olyan eljárási rendet alkotott, amelynek során a főszabály alóli kivételnek minősülő működés kérdésében – a lakó és tulajdonosi közösség bevonásával – az üzlet működésének egyik legfontosabb ismérve, a zajkibocsátási érték alapján, határozattal dönt.

Az Önkormányzati Tanács összefoglalóan megállapította, hogy a vizsgált Ör. a helyi sajátosságokra tekintettel nem azt a megoldást választotta, hogy az éjszakai nyitva tartást a közigazgatási területének egy meghatározott részén, avagy bizonyos dátumokhoz kötötten engedélyezi, hanem önálló eljárás keretében rendeli vizsgálni a kérdést. A Ker.tv. a szabályozás kialakításakor csupán a helyi sajátosságok figyelembe vételére utal, ezért az önkormányzati jogalkotónak nagy a szabadsága abban a tekintetben, hogy a helyi viszonyok ismeretében az érintettek (az üzleteket üzemeltetők és a lakóközösségek) közös érdekeinek összehangolása érdekében a leginkább elfogadható, követhető és hatékony minősülő megoldást válasszon a szabályozásában.

A kifejtett indokok alapján az Önkormányzati Tanács megalapozatlannak ítélte azt a felvetést, amely szerint az Ör. túllépett volna a Ker.tv. 6. § (4) bekezdése szerinti felhatalmazás keretein. Ezért a Bszi. 55. § (3) bekezdésére tekintettel ebben a vonatkozásban az indítványt elutasította.

A Társasházi tv. – és a közös tulajdon e különös nemének alapjául szolgáló Polgári Törvénykönyv – szabályai alapján egyértelmű, hogy a társasház működésével kapcsolatos, a társasház közösségét érintő legfontosabb kérdéseket a tulajdonosok, tulajdoni hányadaik alapján döntenek el. A társasházi külön tulajdonban lévő lakásingatlan egyéb jogcímen használó lakót döntési jogosultság nem illeti meg. Ezért az Ör. azon szabálya, amely a tulajdonostársak a társasház hozzájáruló nyilatkozata mellett a lakó szavazatát, azzal egyenértékűként fogadja el, a Társasházi tv. 27. és 28. § (1) bekezdés h) pontjába ütközően törvénytör.

Köf. 5013/2012/7. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megyei jogú város közgyűlésének a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési közszolgáltatásról szóló rendelete rendelkezése törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az Indítványozó álláspontja szerint az önkormányzat rendelete a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. tv. (Hgt.), a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. (a továbbiakban: Lsztv.) tulajdonosra vonatkozó fogalmával, valamint a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Társasház tv.) tulajdonosi fogalmaival ellentétesen határozza meg az ingatlantulajdonos fogalmát, ezért törvénysértő. Az Indítványozó hivatkozott arra is, hogy a Hgt. 23. §-ának 2004. január 7-i hatállyal módosított h) pontja kiegészítette az önkormányzati rendeletalkotási kötelezettséget azzal, hogy meghatározott körülmények között a gazdálkodó szervezeteknek kötelező az önkormányzati közszolgáltatás igénybe vétele.

Úgy a Lsztv. mint a Társasházi tv. egyértelművé teszi, hogy a lakásszövetkezet jogi személyként, a társasház tulajdonosi közössége pedig jogi személyiség nélkül, de tulajdonosi közösségként szerezhethet kötelezettségeket, amelyekért helytállni tartozik [Társasházi tv. 3. § (1) bekezdés; Lsztv. 46. § (1) bekezdés].

Önmagában tehát az Ör. azon meghatározása, amely a rendelet személyi hatálya alá tartozóként definiálja az ingatlan tulajdonosa, az ingatlan birtokosa, használója mellett a társasházi tulajdoni közösséget vagy a lakásszövetkezetet, amely mögött a tagok vagyona áll, nem vezet törvénysértésre.

Az Ör. 3. § 4. pontja ugyanakkor az „ingatlantulajdonos” fogalmának meghatározása kapcsán a felelősségi viszonyokról is rendelkezik azzal, hogy megállapítja a társasházi és lakásszövetkezeti tulajdonosi közösség egyetemleges felelősségét a közszolgáltatási szerződéssel kapcsolatos – jogok és – kötelezettségek tekintetében.

Ha az érintett Önkormányzat a közszolgáltatásért fizetendő díj tekintetében „egyetemleges” felelősségről rendelkezik, az ilyen felelősség tartalma és jogkövetkezménye is csak a Ptk.-ban foglaltak szerinti lehet.

A Ptk. 334. § (1) bekezdése értelmében több kötelezett esetén kizárt az egyetemleges helytállás megállapítása akkor, ha a kötelezettek szolgáltatása osztható. Díjfizetési kötelezettség esetében a szolgáltatás oszthatósága nem kétséges.

A Ptk. 685. § a) pontja szerinti értelmező rendelkezés egyértelművé teszi azt, hogy a Ptk. által szabályozott vagyoni és személyi viszonyok tekintetében mit fogad el jogszabályként.

A Hgt. 26. § (5) bekezdés második mondata értelmében „[k]özös tulajdonban álló ingatlan esetében a tulajdonosok felelőssége egyetemleges”. Ezzel szemben a Társasházi tv. 3. § (3) bekezdése kifejezetten kizárja a közösség egészét terhelő kötelezettség esetében a tulajdonostárs egyetemleges felelősségének lehetőségét, amikor úgy rendelkezik, hogy „[A] közösség egészét terhelő kötelezettség teljesítéséért a tulajdonostársak tulajdoni hányaduk – vagy a szervezeti-működési szabályzatban ettől eltérően meghatározott mérték – szerint felelnek az egyszerű (sortartásos) kezesség szabályai szerint”.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy a Hgt., valamint a Társasházi tv. és a Lsztv. az általános-speciális viszonyában állnak egymással díjtartozásért fennálló felelősség tekintetében: a Hgt. 26. § (5) bekezdése – speciális rendelkezések hiányában – nem vonatkoztatható a közös tulajdon különös nemeit jelentő társasházi és lakásszövetkezeti közös tulajdoni formákra, mert a tulajdonostársak felelősségét a két utóbbi törvény speciális

rendelkezései határozzák meg. Következésképpen a közös tulajdonban álló ingatlant terhelő közszolgáltatási díj tekintetében a Hgt. alapján fennáll a tulajdonosok

egyetemlegessége, ezzel szemben a társasházak tulajdonosi közössége és lakásszövetkezeti tagok esetében nem.

Köf. 5014/2012/8. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének a 12 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépkocsik helyi közútra történő behajtásához szükséges közútkezelői hozzájárulásról és útfenntartási hozzájárulási díjról szóló rendelet rendelkezése, és mellékletei törvényellenesek, ezért e rendelkezéseket megsemmisíti.

Indokolás

Az indítványozó az indítványt azzal indokolta, hogy az érintett önkormányzatot sem a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.), sem a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) nem hatalmazza fel arra, hogy az általa létesített közút közlekedési célú használatáért úthasználati díjat állapítson meg. Az érintett önkormányzatnak ezért nem volt jogalkotói hatásköre az Ör. megalkotására.

Az érintett önkormányzat az Ör. megalkotását eredeti jogalkotói jogkörére vezette vissza. Mivel a helyi közút közlekedési célú használatának biztosítása közszolgáltatás, amelynek tartalmát jelenleg a Kkt. határozza meg, ezért az önkormányzati jogalkotó ezen törvényi keretek között alkothat szabályokat. Jóllehet a helyi (kerületi) tulajdonú közutak közlekedéssel összefüggő használata nem minősül „törvény által nem szabályozott társadalmi viszony”, ugyanakkor az érintett önkormányzat a törvényi keretek között, a helyi közút fenntartása és üzemeltetése körében kötheti a közút használatát engedélyéhez. A díjfizetési kötelezettség tekintetében a Kkt. a közutakat két szempont szerint értékeli: díjfizetés (használati díj és útdíj formájában) országos közutak közlekedési célú használata esetében írható elő (Kkt. 33/A. §–33/C. §), illetve díjat kell fizetni a közutak nem közlekedési célú használatakor (Kkt. 37. §). A Kkt. a díjfizetéssel kapcsolatos részletszabályok megalkotására részben a Kormányt, részben pedig a minisztert hatalmazza fel [Kkt. 48. § (3) bek. a) pont 19. alpont; 48. § (3) bek. g) pont]. Emiatt nem kétséges, hogy az érintett önkormányzatnak nincs törvényi felhatalmazása úthasználati díj megállapítására, így az önkormányzati jogalkotó ebben a kérdésben a Kkt. felhatalmazó rendelkezéseivel ellentétesen alkotta meg az Ör.-t.

Megjegyzi a Kúria Önkormányzati Tanácsa, hogy az Alkotmánybíróság 109/2009. (XI. 17.) AB határozatában rámutatott arra, hogy a nyugvó közlekedés, azaz a parkolás mint közszolgáltatás esetében a díjmegállapításra csak törvény által megállapított feltételek között kerülhet sor alkotmányosan.

Utal az Önkormányzati Tanács arra, hogy a fővárosi önkormányzatot az Ötv. 63/A. § g) pontjában meghatározott forgalomtechnikai feladatai önmagukban – törvényi felhatalmazás és törvényi keretek nélkül – szintén nem jogosítják arra, hogy a kerületi önkormányzat tulajdonában álló helyi közúton elrendelt forgalomkorlátozásra tekintettel a korlátozási területre tartó tehergépjárművek részére díj ellenében adjon ki a behajtási engedélyt.

Köf. 5015/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy városi önkormányzatnak a köztisztaság fenntartásáról, a parkok és fák védelméről, valamint az avar és kerti hulladékok nyílttéri égetéséről szóló rendelet módosításáról rendelkező rendelet egyes rendelkezései törvénytörőek, ezért azokat megsemmisíti.

Indokolás

Az Indítványozó aggályosnak minősítette az Ör. 8. § (1) bekezdésének azon fordulatát, amely szerint a tulajdonos, bérlő, illetve használó kötelezettsége „az ingatlan körüli zöld felületnek” a gondozása. Álláspontja szerint e megfogalmazás – értelmező rendelkezés hiányában – jogbizonytalanságot eredményez.

A jogállami keretek között megalkotott jogi normával szemben támasztott – jogbiztonságra alapozott – követelmények egyike az, hogy „... a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára ... előre láthatóak legyenek. (...) A jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel”.

A helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköeiről szóló 1991. évi XX. törvény (a továbbiakban: Htv.) 21. §-a értelmében „[a] közterület tisztán tartásával és a lomtalanítási akciókkal kapcsolatos feladatok ellátásáról a települési, a fővárosban a fővárosi önkormányzat képviselő-testülete gondoskodik, külön jogszabály rendelkezéseinek megfelelően”.

A környezet tisztán tartása kapcsán a jogalkotási felhatalmazás kereteit a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 31. § 2) bekezdése jelöli ki.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 46. § (1) bekezdés c) pontja figyelembevételével a települési önkormányzat a környezetvédelmi feladatok megoldására önkormányzati rendeletet bocsát ki, illetőleg határozatot hoz.

Valamennyi hivatkozott jogszabályi rendelkezésből egyértelmű, hogy a kötelezettség a kérdéses területek rendeltetésszerű használatához szükséges tisztán tartására, a környezet közegészségügyi és környezeti károk megelőzésére irányuló rendben tartására vonatkozhat csupán. Ebben a körbe a növénytelepítés, avagy növények kertészeti szakmunkának minősülő gondozása, ápolása kötelezettségként már nem tartozik bele.

Az érintett Önkormányzat tehát túllépte a Htv. 21. §-ában, a Hgt. 31. § (2) bekezdésében és a települési hulladékokkal összefüggő tevékenységről szóló 1/1986. (II. 21.) ÉVM-EüM együttes rendelet (továbbiakban: R.) 6. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás kereteit akkor, amikor a tisztán tartáson túl, egyéb, a tisztaság megteremtéséhez és fenntartásához képest további kötelezettségeket rótt a lakóközösségekre.

Az Alkotmánybíróság több határozatában vizsgálta különböző települési önkormányzatoknak a jelen eljárásbelivel egyező, illetve hasonló tartalmú rendelkezéseit. Az elbíráláskor hatályos R. rendelkezései alapján megállapította, hogy „nem minősül alkotmányellenesnek az állampolgárok kötelezése a járda felületét meghaladó közterületnek minősülő útfelületek, zöldsávok, nyílt árkok, illetve ezek műtárgyai tisztán tartására. A települések tisztasága, a közterületek, a járdák, illetve a közöttük lévő területek tisztán tartása, hó- és síkosságmentes igénybevételének biztosítása ugyanis az Alkotmányban védeni rendelt értékek megóvását szolgálja”. (1122/B/1996. AB határozat, ABH 1997, 856-859.)

A korlátozó, együttműködésre kötelező magatartási normák azonban nem léphetnek túl a felhatalmazó, más jogszabályokban az önkormányzati jogalkotó számára megadott kereteken.

Köf. 5017/2012/8. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy fővárosi kerületi önkormányzat Képviselő-testületének az építmény- és telekadóról szóló rendeletének módosításáról szóló rendelete törvényellenes, ezért az 2013. január 1. napján nem lép hatályba.

Indokolás

Az indítványozó szerint az Ör. támadott rendelkezése a kivetett építményadó alól olyan indokok alapján biztosít mentességet, amelyre a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Hatv.) nem ad lehetőséget az önkormányzati jogalkotó számára. Az építményadó vagyoni típusú adó, így az adókötelezettségnek minden adóalany esetében ugyanaz az alapja, jelesül az ingatlantulajdon, azaz az adóalany tulajdonosi minősége. Ebben a körben az Indítványozó hivatkozott az Alkotmánybíróság 55/2008. (IV. 24.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) foglaltakra, amelyben a testület hátrányosan megkülönböztetőnek minősítette azt az önkormányzati szabályozást, amely szerint bizonyos lakásméret alatt nem kell megfizetnie az adót annak a magánszemélynek, aki az év első napján állandó lakosként van bejelentkezve az adó alapjául szolgáló ingatlanba. Az indítványozó sérelmezte a támadott rendelkezést azért is, mivel az a Hatv.-be ütközően törvénysértő cél megvalósítását szolgálja, jelesül az állandó lakosok számának növelése érdekében az önkormányzat normatív állami támogatásának növelését. Végül az Indítványozó aggályosnak minősítette a rendelkezést azért is, mert a mentesség nem csupán arra a lakástulajdonra terjed ki, amelybe a tulajdonos állandó lakosként bejelentkezett, hanem a tulajdonos valamennyi kerületi ingatlanára, amelyet lakásként használ, illetve hasznosít. A Hatv. 6. § c) pontja értelmében az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy „az adó mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan (...) megállapítsa”.

Az Abh.-ban kifejtettek szerint a vagyoni típusú adók célja az arányos közteherviselés elvének megvalósítása: az adó alapja minden adóalany vonatkozásában ugyanaz, az ingatlantulajdon (ABH. 2008, 525, 532-533.). Az adókötelezettség tehát törvényi okból, a tulajdonolt vagyontömegre tekintettel keletkezik. A kötelezettség tartalma pedig a vagyontömeg értékéhez és az adóalany teherviselő képességéhez kell, hogy igazodjon.

Vagyoni típusú adók, így az építményadó esetében az érintett önkormányzat nincs tekintettel az adófizetési kötelezettségben érvényesítendő jogegyenlőségre akkor, ha a vagyontömeg értékén és az adóalany teherbíró képességén túli szempontokat is értékel, így az adófizetési kötelezettséget az adóalany igazgatási szempontú lakhatásától teszi függővé.

Kifejezett korlátot jelent az önkormányzat adómegállapítási joga számára a Hatv. 7. §. A 7. § e) pontja az adóalanyok egy meghatározott csoportja, a vállalkozók esetében úgy rendelkezik, hogy a vállalkozó „üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó és a helyi iparüzési adó megállapítása során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 6. § d) pontja nem alkalmazható.”

Megjegyzendő továbbá az is, hogy a Hatv. 7. § e) pontjának 2011. november 30-ától hatályos módosítása értelmében a vállalkozók üzleti célra hasznosított épülete, épületrésze, ingatlana – függetlenül az építményadó fogalmi körébe tartozó adótárgy

mibenlététől – egyáltalán nem mentesíthető a 6. § d) pont szerinti szociális avagy akár gazdasági, helyi politikai stb., szempontok alapján.

Az érintett Önkormányzat a lakás céljára használt lakásingatlant – a lakhatás biztonságát jelentő, de az adóalany teherbíró képességét is értékelő szociálpolitikai okokra tekintettel – mentesítheti az építményadó alól. Ebben az esetben azonban a mentesség alapja a tényszerű otlakás, a lakásingatlan tényleges lakáscélú használata és nem a pusztán igazgatási jelentőséggel bíró állandó lakás minőség.

Ezzel szemben azonban a Hatv. a vállalkozó által használt építmények esetében a Hatv. 6. § d) pontján alapuló adómentességet – tekintet nélkül annak a vállalkozóra, illetve az érintett Önkormányzatra nézve esetleges gazdasági, gazdaságpolitikai előnyeire – egészében kizárja és a Hatv. 13. §-ára korlátozza.

Köf. 5023/2012/9. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megyei jogú város önkormányzatának a Sopron, Fertői Víztelep Szabályozási Tervéről és Helyi Építési Szabályzatáról szóló rendelete törvényellenességének megállapítása, és 2012. október 30. napjával történő megsemmisítése.

Indokolás

Az indítványozó eljárást kezdeményezett, mivel az Ör. megalkotását megelőző egyeztetési eljárásokat 2001-ben folytatták le, majd a Közgyűlés 2007-ben fogadta el.

Az Étv. nem rögzíti szabályai között a helyi építési szabályzat, szabályozási terv elfogadását megelőző egyeztetések érvényének időtartamát, de 9. §-a egyértelművé teszi, hogy a területrendezés helyi eszköze meghatározott eljárási rendben, előzetes egyeztetési eljárások lebonyolítása után fogadható el.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a jelen ügyben is rámutat arra, hogy az Ör.-t az érintett Önkormányzatnak az elfogadásakor hatályos jogszabályi környezetre tekintettel kellett volna megalkotnia, a törvényességi felülvizsgálat azonban a felülvizsgálat idején hatályos jogszabályokat kéri számon az önkormányzati szabályozáson.

A vizsgált Ör. esetében a Natura 2000 európai hálózatba illeszkedő településrész hasznosításával kapcsolatos környezeti hatásbecslési eljárásra semmilyen formában nem került sor, részint mert az Ör. előkészítése során erre nem volt jogszabályi és uniós jogi kötelezettség, részint azért, mert az Ör. elfogadása után – a hatályos uniós jogi és belső jogszabályi kötelezettség ellenére – a jogalkotó arra nem kerített sort.

Köf. 5025/2012/5. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének a zaj- és rezgésvédelem helyi szabályozásáról szóló rendelete egészében törvényellenes, ezért azt 2012. szeptember 30. napjával megsemmisíti.

Indokolás

Álláspontja értelmében az érintett Önkormányzat jogalkotási jogkörét a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.), a zajvédelem körében a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 46. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a helyi önkormányzatok és szerveik, a köztársasági megbízottak, valamint egyes centrális alárendeltségű szervek feladat- és hatásköreiről szóló 1991. évi XX. törvény (a továbbiakban: Htv.) 85. § (1) bekezdés e) pontján alapul.

Az indítványozó arra hivatkozott, hogy az érintett Önkormányzatnak nincs jogalkotási hatásköre az Ör. megalkotására.

A zajvédelem körében a helyi önkormányzat rendeletalkotási joga részben a közszolgáltatásokkal kapcsolatos Ötv.-beli feladataihoz kötődik, részben pedig a környezetvédelem minden állami, önkormányzati szervet terhelő kötelezettségéhez. Az Ötv. 8. § (1) bekezdése a helyi közszolgáltatások körében önkormányzati feladatnak tekinti – többek között – az épített és természeti környezet védelmét. A Ktv. IV. fejezetében pedig összefoglalja a helyi önkormányzatok környezetvédelmi feladatait és ennek keretében az önkormányzatok jogalkotással kapcsolatos kötelezettségeit és lehetőségeit. A Ktv. 46. § (1) bekezdés a) pontja értelmében „[a] települési önkormányzat (Budapesten a Fővárosi Önkormányzat is) a környezet védelme érdekében biztosítja a környezet védelmét szolgáló jogszabályok végrehajtását, ellátja a hatáskörébe utalt hatósági feladatokat”. Ugyanezen szakasz c) pontja értelmében pedig „(...) a környezetvédelmi feladatok megoldására önkormányzati rendeletet bocsát ki, illetőleg határozatot hoz”.

A törvényi rendelkezésekből az következik, hogy az önkormányzat – törvényekben kapott feladatai körében, a közszolgáltatások biztosítása érdekében – végrehajtó jelleggel alkothat jogszabályt, illetve törvényben kapott feladatai tekintetében fogadhat el rendeletet (hozhat határozatot).

A Htv. 85. § (1) bekezdés e) pontja szerint „[a] települési önkormányzat képviselő-testületének feladat- és hatáskörébe tartozik (...) a helyi zaj- és rezgésvédelmi szabályok megállapítása”. Ugyanakkor a Ktv. 46. § (1) bekezdése a fővárosi önkormányzat esetében is megteremti a rendeletalkotási jogkört, sőt a Ktv. 48. § (1) bekezdése a fővárosban kizárólag a fővárosi közgyűlést jogosítja (és kötelezi) arra, hogy „illetékességi területére – a más jogszabályokban előírtaknál kizárólag nagyobb mértékben korlátozó környezetvédelmi előírásokat” határozzon meg.

Az ismertett törvényi szabályokból az következik, hogy a helyi (kerületi) önkormányzat főszabályként végrehajtó jelleggel alkot a zaj- és rezgésvédelem körében rendeletet. A főváros területén kizárólag a Fővárosi Közgyűlés élhet illetékességi területén – tehát a kerületek vonatkozásában is – a más jogszabályokban előírtnál szigorúbb környezetvédelmi előírások meghatározásával. Következésképpen az a kerületi önkormányzati zaj- és rezgésvédelem területén megalkotott rendelet, amely más jogszabályban foglalt rendelkezésekhez kapcsolódik, azokra tekintettel szabályoz, de valójában „kilép” a végrehajtás keretei közül, szigorúbb szabályokat előírva, törvény- és jogszabálysértő.

A környezet zaj- és rezgésterheléssel összefüggő védelme törvényi, kormányrendeleti és miniszteri jogalkotás szintjén szabályozott, az önkormányzati jogalkotásnak tehát a szabályozott kérdésekben csupán kiegészítő, végrehajtó jellegű rendelkezések megalkotására van módja.

Az Ör. rendelkezései olyan kérdéseket szabályoznak, amelyek rendezésére a Ktv. 36. §-a, valamint a 110. § (7), (8) és (13) bekezdései alapján a Kormány, a miniszternek, illetve a Ktv. 48. § (1) bekezdése szerinti „más jogszabályokban előírtaknál kizárólag nagyobb mértékben korlátozó” szabályok megalkotására a fővárosi közgyűlésnek van hatásköre.

Köf. 5026/2012/9. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa Budapest Főváros Önkormányzata Közgyűlésének a Fővárosi Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendelete rendelkezésének törvényellenességének megállapítása, és megsemmisítése.

Indokolás

Az indítványozó szerint sem az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.1.) sem más jogszabály nem teszi lehetővé, hogy normatív módon a főpolgármester hozzájárulásához kössék a Közgyűlés tartalék feletti rendelkezési jogát, másrészt a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 19. § (1) bekezdésével ellentétben képviselői jogot is sért, amennyiben a benyújtandó módosító indítvány tartalmát korlátozza.

Az Ötv. 19. § (1) bekezdése szerint a települési képviselő részt vehet a képviselő-testület döntéseinek előkészítésében. A Kgy.r.-ben szabályozott egyetértési jog a képviselő Ötv.-ben biztosított jogát – a benyújtható módosító indítvány szabadságát – korlátozza, mert főpolgármesteri egyetértés hiányában kizárt az indítvány napirendre kerülése. A Kormányhivatal álláspontja szerint a véleményezési jog, illetve az egyeztetési kötelezettség – mivel a főpolgármester a költségvetés egyensúlyáért felelős személy – nem korlátozná, az egyetértési jog azonban egyértelműen gátolja a módosító indítvány napirendre kerülését.

Az Ötv. 19. § (1) bekezdése alapján – ahogy azt az Alkotmánybíróság több határozatában is megállapította – a települési képviselők mandátuma ugyanúgy szabad mandátum, mint az országgyűlési képviselőké. Egyrészt mivel a települési képviselő „a település egészéért vállalt felelősséggel képviseli a választóinak az érdekeit”, ezért az egyéni választókerületben megválasztott képviselők is elszakadnak az őket megválasztó szűkebb közösségtől. Másrészt az Ötv. 19. § (1) bekezdése azt is kimondja, hogy a települési képviselők jogai és kötelességei azonosak. A 68/2002. (XII. 17.) AB határozat szerint az Alkotmánybíróságnak az országgyűlési képviselők mandátumának szabadságával kapcsolatban megállapított követelményei a települési képviselők mandátumára ugyanígy alkalmazandóak. (ABH 2002, 394.) „A szabad mandátum a képviselői jogállás alapja. A szabad mandátum azt jelenti, hogy a megválasztás után a képviselő jogilag függetlenné válik választóitól; állásfoglalásait meggyőződése és lelkiismerete alapján alakítja ki, s így is szavaz; képviselői tevékenysége és szavazata miatt nem hívható vissza. (...)”

A fővárosi közgyűlési képviselő jogállása, az egyes közgyűlési képviselők jogai és kötelességei azonosak; sem az Ötv. 19. § (1) bekezdése, sem más előírása nem állapít meg a települési képviselők jogállásától különböző speciális rendelkezéseket a fővárosi közgyűlési képviselőknek.

A fentiek alapján a fővárosi közgyűlési képviselők – törvényben is védett – képviselői jogát kell összhangba hozni a költségvetés megalkotásához fűződő – szintén törvényekben rögzített – önkormányzati érdekekkel, benne az egyensúlyi követelményeknek megfelelő költségvetésért fennálló – törvényekben és közgyűlési rendeletekben megjelenő – főpolgármesteri felelősséggel. Mindezek tükrében megállapítható, hogy nem törvénysértő a Kgy.r.-ben a főpolgármesterrel történő előzetes egyeztetéshez kötni azt az esetet, amikor a képviselői módosító indítvány forrásként az általános tartalékot, illetve egyéb tartalékkeretet jelöl meg.

Más azonban a törvényességi megítélése annak, amikor a szabályozás a képviselői módosító indítvány benyújtását a főpolgármester egyetértéséhez köti. A szabad mandátum alapján a képviselő nem függ a választópolgári akarattól, maga alakítja ki álláspontját. A képviselői jogok része az is, hogy az önkormányzati rendelet megalkotása során – így a költségvetési rendeletek meghozatala során is – a képviselő önálló döntéseket hozhasson. A Kgy.r vizsgált szabálya – az egyetértés előírásával – lényegében vétőjogot biztosít a főpolgármesternek a közgyűlési képviselő módosító indítványával

szemben, amely előírás ellentétes az Ötv. 19. § (1) bekezdésében foglaltakkal. Az Ötv. szabálya a képviselői jogok között külön is kiemeli a döntés-előkészítésben való részvételt.

Köf. 5030/2012/9. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy nagyközség önkormányzatának a Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendeletének több rendelkezése törvényellenes, ezért azokat megsemmisíti.

Indokolás

Az indítványozó két irányban tartotta az önkormányzati rendeletet (Ör.) törvénysértőnek: aggályokat fogalmazott meg részben a képviselő-testület működésével kapcsolatosan, részben pedig a képviselő-testület bizottságának hatásköreit illetően.

A képviselő-testület ülésének összehívására elsődlegesen a polgármester jogosult. Meghatározott körülmények között azonban felhatalmazott az alpolgármester, a helyi önkormányzat törvényességi ellenőrzéséért felelős államigazgatási szerv, és csak a polgármester, valamint alpolgármester együttes, tartós akadályoztatása, illetve a két tisztség együttes betöltetlensége esetén rendelkezhet úgy az Ör., hogy az ülést – egyéb lehetőségek mellett – a korelnök is összehívhatja.

Az Ötv. 12. § (2) bekezdése értelmében "a képviselő-testület elnöke a polgármester, aki összehívja és vezeti a képviselő-testület ülését." A képviselő-testület ülései vezetésének körébe nem csak az ülés összehívásának joga, a napirendre vétel javaslatának joga, hanem az ülés vezetésének joga is beletartozik.

A törvényi rendelkezések egyértelműen, jogállásuknak megfelelően elhatárolják a polgármester és a jegyző képviselő-testületi működésével kapcsolatos feladatait. A jegyző tanácskozási joggal vesz részt a képviselő-testület ülésén. Mindez azonban nem jelentheti azt, hogy az ülésvezetés jogkörét – avagy annak egyes részjogosítványait – átvehetné a polgármestertől.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa Köf. 5026/2012. szám alatti határozatában megállapította, hogy az önkormányzati képviselői jogok részét képezi a képviselő-testületi munkában való részvétel „amelyben a képviselő „szabad mandátummal” rendelkezik, meggyőződése és lelkiismerete alapján alakítja ki állásfoglalásait.” Az a megfogalmazás, amelynek értelmében a testületi képviselőket tanácskozási joggal kell meghívni az ülésre, törvényellenes módon korlátozza a települési képviselők jogállásához evidensen kapcsolódó jogosítványokat.

A polgármester és a képviselők jogállásuknál fogva, a jegyző pedig törvényben kapott feladata- és hatásköre folytán vesz részt a képviselő-testület bizottságának ülésén. Ezért az Ör. azon megfogalmazása, amely a bizottsági munkában – a bizottság elnökének döntésétől függővé tehető – lehetőségként tünteti fel részvételüket, törvénysértő.

A bizottság jogköre az oktatási intézmény vezető állására kiírt pályázatra benyújtott pályázatok véleményezésére terjed ki, személyi javaslat megtételére – különösen intézményi társulásban fenntartott oktatási intézmény esetében – nem.

A társulás alapján fenntartott oktatási intézmények szakmai programjainak jóváhagyását a társulásban érintett egyik képviselő-testület bizottsága véleményezheti, de azzal összefüggésben törvénysértés nélkül döntést nem hozhat.

Köf. 5031/2012/11. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy városi önkormányzat képviselő-testületének a helyi építési szabályzatról és szabályozási tervéről szóló önkormányzati rendelet egyes rendelkezési törvénysértők, ezért e rendelkezéseket megsemmisíti.

Indokolás

Az Ör. 66. § (11) bekezdés a) pont negyedik francia bekezdése Makkosmária területén a telekalakítás és építmény elhelyezés vonatkozásában, a 67. § (6) bekezdés a) pont az építés vonatkozásában meghatározza a rendezett telek fogalmát. E szabályok az építési engedély kiadását a teljes, önálló rákötésű közművesítettséghez kötik.

Az indítványozó szerint e rendelkezés az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénnyel (a továbbiakban: Étv.) több okból ellentétes. Az Étv. 36. § (1) bekezdés ec) pontja alapján az építési engedély megadásának nem feltétele a teljes közműellátottság megléte, a telek közművekkel való ellátottságát a használatbavételi engedély megkérésig kell biztosítani. Az indítványozó véleménye, hogy a Ör. 66. § (11) bekezdés

a) pont negyedik francia bekezdése azért is törvénysértő, mert magasabb jogszabályban rendezett fogalomnak más értelmet ad. A telek fogalmát az Étv. 2. § 21. pont határozza meg, a rendezett telek fogalma tekintetében pedig az építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésről szóló 193/2009. (IX. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rend.) 28. § (5) bekezdése szól. Az Ör. vizsgálni kért rendelkezése e szabályoktól eltér.

Az indítványozó szerint az önkormányzat telekalakítással kapcsolatos szabályozási jogosultsága arra nem terjed ki, hogy az építési engedélyezéssel kapcsolatban rendelkezzen, központi jogszabályban meghatározott fogalmat eltérően definiáljon.

Az Ör. 66. § (11) bekezdés a) pont tizenkettedik francia bekezdés szerint az építési engedélyezési dokumentációhoz a telek teljes területét és az épületeket bemutató színes fotódokumentáció csatolandó. Az indítványozó kifejtette, hogy a Korm. rend. határozza meg az építésügyi hatósági engedélyezési eljárások közös szabályait. A Korm. rend. 17. §-a szól az építésügyi hatósági engedélykérelemről, valamint a csatolandó mellékletekről, a 27. § (5) bekezdés pedig az építési engedélykérelem mellékleteit írja le. Az indítványozó szerint építésügyi hatósági eljárásokra nézve az önkormányzatoknak rendeletalkotási joga nincs, még úgy sem, ha magasabb jogszabályi rendelkezést ismétel meg, konkretizál. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 3. §-a ugyanis tiltja a magasabb jogszabály szövegének átvételét.

Az Étv. 36. § (1) bekezdés első fordulata szerint: építésügyi hatósági engedély törvényben és kormányrendeletben meghatározottak szerint adható. Az Étv. e szabálya ebben a tárgykörben az önkormányzatnak rendeletalkotásra felhatalmazást nem ad.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította továbbá, hogy a „rendezett telek” fogalma körében a közmű- és energiaellátás definiálására sem – az indítványozó által hivatkozott – a helyi építési szabályzat tartalmának törvényi feltételeit meghatározó Étv. 13. § (2) bekezdés, sem pedig a telekalakításra vonatkozó 23. § nem ad.

A rendezett telek fogalmát központi jogszabály tartalmazza. A Korm. rend. 28. § (5) bekezdése szerint „Az építési tevékenységgel érintett telek akkor minősül rendezettnek, ha a helyi építési szabályzat, szabályozási terv, ezek hiányában az illeszkedés szabályai szerint – ha szükséges, telekalakítási eljárást követően – alakították ki, és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.” A Korm. rend. a rendezett telek fogalmát a helyi építési szabályzat (...) szerint kialakított telekhez és az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez köti. A telek fogalmát az Étv. 2. § 21. pont határozza meg, amely szerint telek az egy helyrajzi számon nyilvántartásba vett földterület. A helyi építési szabályzat tartalmát az Étv. 13. § (2) bekezdése rögzíti. Az Étv. 23. § (1) bekezdése szerint „Telket csak úgy szabad alakítani, hogy az a terület rendeltetésének megfelelő használatra alkalmas legyen, továbbá annak

alakja, terjedelme, beépítettsége és megközelíthetősége a jogszabályoknak megfeleljen.” Az Étv. fenti rendelkezései és a Korm. rend. 28. § (5) bekezdése összevetése alapján megállapítható, hogy az Ör. rendezett telek fogalma a központi jogszabály által meghatározottaktól eltér. Az Étv. illetve a Korm. rend. nem adott felhatalmazást arra, hogy a rendezett telek fogalma alatt az önkormányzat a teljes közművesítettséget írja elő (különösen úgy, hogy az az építési engedély kiadásának feltétele). Ezáltal az Ör. vizsgált rendelkezései szembe kerültek az Étv. és a Korm. rend. felhívott rendelkezéseivel. A más jogszabállyal való ellentét mellett a különböző szintű szabályok ugyanazon fogalomra vonatkozó eltérő definíciója – jelen esetben a rendezett telek fogalma – jogalkalmazási bizonytalanságot is okoz.

Köf. 5033/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének a változtatási tilalom elrendeléséről szóló rendelete rendelkezése törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az Önkormányzat változtatási tilalmat rendelt el – a közterületek és a rendelet 1. §-ában meghatározott utcák által lehatárolt területek kivételével – a kerület teljes területére.

Az Ör. megalkotását követő pár hónap múlva fogadta el az önkormányzat a Mód. Ör.-t. A Mód. Ör. kiegészítette az Ör. 2. §-át egy „listával”, amely tömbszám, határoló utcák és helyrajzi szám feltüntetésével tételesen sorolja fel, hogy az Ör. által elrendelt változtatási tilalom mely további területeken (ingatlanokon) nem áll fenn. Az önkormányzat a Mód. Ör. megalkotása kapcsán az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 20. § (2) bekezdésére és az Ötv. 8. § (1) bekezdésére hivatkozott.

Az Étv. 20. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az érintett területre változtatási tilalom rendelhető el a helyi építési szabályzat, a szabályozási terv készítésének időszakára annak hatálybalépéséig. Az Étv. 13. § (5) bekezdése értelmében a helyi építési szabályzatot is legalább telektömbökre kiterjedően kell készíteni.

Az Ör. a kerület egész közigazgatási területére rendelte el a változtatási tilalmat azzal, hogy kivételeket határozott meg. Az Ör. így nem azokat a területeket (telektömböket) jelölte meg amelyekre nézve a változtatási tilalom fennáll, hanem fordítva, azokat amelyekre nézve a változtatási tilalom – s az ezzel együtt járó tulajdoni korlátozás – nem érvényesül.

Az indítványozó ezt a szabályozás-technikát nem támadta. Az Ör. a kivételek között – az indítványozó által jelölt módon – nemcsak telektömböket, hanem egyes telektömbökön belül bizonyos helyrajzi számú ingatlanokat is kivett a változtatási tilalom alól azzal, hogy a telektömb többi ingatlanára nézve a változtatási tilalmat fenntartotta. Az Ör. vizsgált 2. §-a ezáltal kilépett a „legalább telektömb nagyságú” Étv. 12. § (1) bekezdésben meghatározott törvényi keretből.

Az Alkotmánybíróság a 125/2008. (X. 17.) AB határozatában megállapította, hogy az „Étv. előírásai szerint a helyi építési szabályzat, illetve a szabályozási terv – amelyek elkészítésére, illetve felülvizsgálatára adott írásbeli megállapodás a változtatási tilalom rendelettel történő meghatározásának formai feltétele – a település közigazgatási területére, vagy külön-külön annak egyes – legalább telektömb nagyságú – területrészeleire készülhet. Az Étv. fogalmi rendszerében a telektömb: a telkek olyan csoportja, amelyet minden oldalról közterület vagy részben más beépítésre nem szánt terület határol” (ABH 2008, 1474, 1480.) Erre az érvelésre tekintettel a 139/2008. (XI. 20.) AB

határozatban kifejtette, hogy a rendelet „nem felel meg ezeknek a törvényi előírásoknak, mivel nem a telektömbre, hanem ezen belül csupán egyetlen ingatlanra rendelte el a változtatási tilalmat, így az ellentétes az Étv. 21. § (1) bekezdésének rendelkezéseivel.”(ABH 1998, 1482, 1485.)

A változtatási tilalom célja az építési szabályozások meghatározó átalakítása előtt egy adott terület megóvása attól, hogy azon visszafordíthatatlan beavatkozások történjenek. Ezért fogalmaz úgy az Étv. 20. § (1) bekezdés a) pontja, hogy a változtatási tilalom a helyi építési szabályzat, a szabályozási terv készítésének időszakára annak hatálybalépéséig rendelhető el az érintett területre.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy a változtatási tilalom önkormányzati rendelettel történő meghatározásának feltétele, hogy – a település közigazgatási területére, vagy külön-külön annak egyes – legalább telektömb nagyságú területrészeire készülhet. E követelményt sérti az az önkormányzati szabályozás, amely úgy rendeli el az adott település egész közigazgatási területére a változtatási tilalmat, hogy az alól kivételeket – a telektömb nagyság követelményét sértve – helyrajzi számok által megjelölt ingatlanonként határoz meg.

Köf. 5036/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa községi önkormányzat képviselő-testületének a Szervezeti és Működési szabályzatáról szóló rendelete rendelkezései törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az indítványozó Kúria előtt is fenntartott indítványában törvénysértőnek minősítette az Ör. azon rendelkezését, amely szerint a polgármester a képviselő- testület ülését az Önkormányzat székhelyén kívül máshová is összehívhatja.

A képviselő-testület működése körében ezért érvényesül főszabályként – az Ötv. 12. § (3) bekezdése alapján – a képviselő-testületi ülések nyilvánosságának elve. A nyilvánosság részben a képviselő-testület ülésein való részvételt, részben pedig az arról készült adatok megismerésének lehetőségét jelenti.

Az Ötv. – az Alkotmánybíróság 32/1992. (V. 29.) AB határozat [ABH 1992, 182.] értelmezésében – a nyilvánosságot, a választópolgári kontroll lehetőségét csak abban az esetben zárja ki, amennyiben a képviselő-testületi működés személyes adatokat avagy egyéb, minősített adatot érint.

A választópolgári kontroll gyakorlásának ellehetetlenítését – és egyben az Ötv. rendelkezéseinek sérelmét is – jelenti az a szabályozás, amely aránytalan erőfeszítést követel meg a választópolgártól ahhoz, hogy a nyilvános működésből eredő jogait gyakorolja.

A képviselő-testület ülését csak olyan helyiségbe lehet összehívni, amely nyitva áll bárki számára, a helyiségbe való bejutásnak nem lehet feltétele külső engedély, illetve díjfizetési kötelezettség teljesítése. Nem érvényesül az Ötv. 2. § (1) bekezdése és 12. § (3) bekezdése szerinti nyilvánosság elve abban az esetben, ha a választópolgár nem tud alanyi jogon jelen lenni a képviselő-testület ülésén.

Indítványozó aggályosnak ítélte az Ör. képviselő-testületi működését érintő azon szabályát is, amely szerint a polgármester dönt a képviselők vagy a bizottságok által kidolgozott előterjesztések napirendre tűzéséről.

Mivel az önkormányzati rendeletalkotás tárgykörét az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése, valamint az Ötv. 16. § (1) bekezdése rendezi, értelemszerű, hogy a képviselő-testület minden

más döntése – ideértve a képviselő-testületi ülés napirendjét is – határozati formában születik meg. Kifejezett törvényi rendelkezés hiányában a képviselő-testület e döntés meghozatalát nem delegálhatja a polgármesterre.

A kifogásolt szabályozás arra adna lehetőséget, hogy a polgármester a napirend meghatározásával a képviselő-testület eljárásának kereteit egyszemélyi döntéssel befolyásolja. Erre az Ötv. nem ad lehetőséget, az ellentétes törvényértelmezés az Ötv. 2. § (1) bekezdése szerinti – a helyi közügyek demokratikus intézésében megnyilvánuló közakarat – alapelv sérelmére vezetne, mivel a polgármester önálló döntésével akadályozhatná meg helyi közügyek képviselő-testületi megtárgyalását.

Köf. 5038/2012/8. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy nagyközség önkormányzatának a helyi adókról szóló rendeletének rendelkezése törvényellenes, ezért azt 2012. december 31. napjával megsemmisíti.

Indokolás

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) általános rendelkezései, így a 6. § d) pontja felhatalmazza az önkormányzati jogalkotót a törvényben foglaltakon túl is kedvezmények és mentességek meghatározására. A Htv. általános szabályai azonban az adózók között különböztetnek akkor, amikor a vállalkozók esetében – a Htv. eltérő rendelkezéseinek hiányában – kizárják a vagyoni típusú adók, valamint a helyi iparüzési adó alóli mentességek alkalmazásának lehetőségét [Htv. 7. § d) pont]. A Htv. telekadóra és építményadóra vonatkozó különös szabályai nem oldják fel ezt az általános tilalmat, hanem úgy az építményadó, mint a telekadó esetében – a Htv. 2011-ben és 2012-ben elfogadott módosításai alapján – a mentességek meghatározott tevékenységekhez kötődnek.

Az önkormányzati jogalkotó a telekadó alól nem mentesíthet minden adóalanyt, a vállalkozói körben pedig csak azt a vállalkozót, aki/amely megfelel a Htv. 19. §-a szerinti feltételeknek.

Az érintett Önkormányzat azzal, hogy az Ör. 4. § (5) bekezdésében minden telektulajdonost mentesített a telekadó megfizetésének kötelezettsége alól megsértette a Htv. 7. § e pontjában, illetve 19. §-ban foglaltakból következő szuverén adóztatás jogát.

Köf. 5043/2012/3. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa városi önkormányzat képviselő-testületének a fizető parkolási rendszerének szabályozásáról szóló rendelete törvényellenességének megállapítása és megsemmisítése.

Indokolás

Az indítványozó bíróság beadványában hivatkozott arra, hogy az önkormányzata az önkormányzati rendeletet a közúti közlekedésről szóló a 1988. évi I. törvény (továbbiakban: Kkt.) 15. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján alkotta meg. Az

Alkotmánybíróság a 109/2009. (XI. 18.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) megállapította – többek között – a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 15. § (3) bekezdésének az alkotmányellenességét és azt megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban döntött arról is, hogy a Kkt. 15. § (3) bekezdésének megsemmisítése érinti-e a – felhatalmazó rendelkezésen alapuló, közterületen való várakozás tárgykerében alkotott – önkormányzati rendeletek érvényességét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy önmagában a felhatalmazó rendelkezés hatályon kívül helyezése nem okozza szükségképpen a felhatalmazáson alapuló (az ügyben: önkormányzati rendeleti) szabályozás alkotmányellenességét. Ha a felhatalmazó jogalkotó közhatalma teljességének birtokában járt el, akkor a felhatalmazó rendelkezés későbbi sorsa nem befolyásolja a rá alapított jogszabályok sorsát. Amennyiben azonban a jogalkotói hatáskör csorbát szenvedett, úgy annak delegálására nem kerülhet sor alkotmányosan. (ABH 2009, 941, 964.) A testület megállapította, hogy a közterületen való várakozás tárgyában hozott önkormányzati rendeletek nem helyi közügyben, hanem delegált jogkörben való önkormányzati jogalkotás eredményeként jöttek létre. Következésképpen, mivel a felhatalmazói jogkör gyakorlására alkotmányellenesen került sor a Kkt. 15. § (3) bekezdés által, és a vizsgált önkormányzati rendeletek felhatalmazáson alapuló hatáskörben születtek, a felhatalmazó jogszabály alkotmányellenessége kihat a felhatalmazáson alapuló szabályok alkotmányosságára is. (ABH 2009, 941, 965.) Az Alkotmánybíróság ezért az Abh.-ban megsemmisítette a Kkt. 15. § (3) bekezdésébe foglalt felhatalmazás alapján született önkormányzati rendeleteket.

Köf. 5045/2012/5. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy községi önkormányzat képviselő-testülete által alkotott, a települési hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételéről szóló rendelet módosításáról szóló rendelete törvénysértő, ezért azt a kihirdetése – 2011. december 16. – napjára visszamenőleges hatállyal megsemmisíti.

Indokolás

Az indítványozó szerint az SZMSZ több rendelkezését sértette meg a képviselő-testület akkor, amikor nem az előre meghirdetett időpontban tartotta a képviselő-testületi ülést. Ennek következménye viszont az, hogy az ezen az ülésen meghozott döntések, így az Ör. jogsértően jöttek létre. Az indítványozó ezért az Ör. egésze megsemmisítését kérte.

Az önkormányzat szervezeti felépítésének szabadságának törvényi kereteit – többek között – az Ötv. 12-18. §-ai határozzák meg. Az Ötv. 12. § (2) bekezdés értelmében „a képviselő-testület elnöke a polgármester, aki összehívja és vezeti a képviselő-testület ülését. Ha a képviselő-testület ülését a 98. § (2) bekezdés f) pontja alapján a fővárosi és megyei kormányhivatal hívja össze, az ülés levezetésére a képviselő-testület által a tagjai sorából egyszerű többséggel

megválasztott levezető elnök köteles.”

A képviselő-testület üléséről készült jegyzőkönyv szerint a képviselő-testület előző nap a polgármester jogviszonyát felfüggesztette, ezért a képviselő-testületi ülés összehívása az SZMSZ szerint a polgármester, akadályoztatása esetén az alpolgármester, ennek hiányában a korelnök feladata. Így a képviselő-testületi ülést a korelnök nyitotta meg és vezette, a jegyzőkönyvet is ő írta alá. A jegyzőkönyv szerint az ülésen felszólalt a polgármester, aki kifejtette, hogy a testületi ülésen nem vesz részt, mert „az SZMSZ-nek nem felel meg egy

meghirdetett ülés más időpontra való áthelyezése, előrehozása semmiképp, tehát ő ezt törvénysértőnek tartja.”

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint a bíróság dönt „az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről.” A más jogszabályba ütközés adja az önkormányzati rendelet megsemmisítésének alapját a Bszi. 55. § (2) bekezdés szerint is. A jogforrási rendszerben az önkormányzati rendeletek vonatkozásában a magasabb jogszabállyal való ellentét tilalmát a más jogszabállyal való ellentét tilalma váltotta fel, amely lehetővé teszi annak vizsgálatát – és megállapítását – is, hogy az adott önkormányzat rendeletei között fennáll-e kollízió, de azt is, hogy betartotta-e az adott önkormányzat a rendeletalkotásra vonatkozóan előre meghatározott saját szabályait. Mindezek alapján vette figyelembe a Kúria Önkormányzati Tanácsa az Ör. törvényességi vizsgálata során – az Ötv. mellett – az SZMSZ rendelkezéseit is.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa már eddigi gyakorlata során is nyomatékosította a képviselő-testületi ülések nyilvánosságának az Ötv. 12. § (3) bekezdéséből eredő garanciális szabályait.

Sérül ezen működési elv akkor, ha a lakosságot nem tájékoztatják az SZMSZ-be foglalt módon a képviselő-testületi ülés megtartásának helyéről és idejéről. Nem változtat az eljárási szabályok megsértésének tényén – és az ebből levonható jogkövetkezményeken – az sem, ha a lakosság egy része informális módon értesül az időpont-módosításról.

A jogszabályalkotás – így az önkormányzati rendeletek megalkotásának is – elengedhetetlen feltétele az eljárási szabályok betartása. „Csak a formalizált eljárás szabályainak a betartásával keletkezhet érvényes jogszabály” (11/1992. (III.5.) AB határozat, ABH 1992, 85.) Ha a jogalkotás során a jogalkotási eljárás garanciális szabályai sérülnek, akkor ez az adott jogszabály közjogi érvénytelenségét vonja maga után (29/1997. (IV.29.) AB határozat)

Köf. 5049/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa városi önkormányzatnak a repülőtér használatáról és hasznosításáról szóló – módosított – rendeletét megsemmisíti.

Indokolás

Az indítványozó bíró szerint az önkormányzat az Ör.-ben és az Ör.mód.-ban nem helyi érdekű közügyet szabályozott és az országos szintű szabályozáshoz képest a kiegészítő helyi jogalkotás sem biztosított, továbbá nem törvényi felhatalmazás alapján, annak végrehajtására alkotta rendeletét. Amennyiben az önkormányzat tulajdonosi minőségében járt el, akkor az ilyen jogviszonyokba – erre vonatkozó felhatalmazás hiányában – rendeletalkotási jogának felhasználásával nem avatkozhat be.

Az indítványozó bíró jogszabályi rendelkezések alapján arra a következtetésre jutott, hogy az Ör. és az Ör.mód. rendeletalkotási jogosultság hiányában kerültek megalkotásra, így önmagukban is törvénysértőek. Az indítványozó szerint önkormányzat rendeletalkotási jogával nem avatkozhat be mellérendeltségi pozíciót feltételező polgári jogi jogviszonyokba, nem írhat elő szerződéskötési kötelezettséget, felhatalmazás nélkül az önkormányzati rendelet ebben a vonatkozásban nem minősül jogszabálynak, amellyel a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 226. § (1) bekezdése értelmében meghatározhatná a szerződés tartalmi elemeit.

A légitözeledésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lkt.) a nem nyilvános repülőtereket is szabályozási körébe vonja, ezért törvény, illetve törvény felhatalmazása alapján központi jogszabályok által szabályozott társadalmi viszonyt tekinthető a nem nyilvános repülőterek üzemben tartásának és üzemeltetésének szabályozása, azaz nem

tekinthető az adott tárgykör más jogszabály által nem rendezett társadalmi viszonyoknak. Az is megállapítható továbbá, hogy az Lkt. a Kormánynak és a miniszternek ad felhatalmazást további szabályozásra. Az önkormányzatokat több esetben véleményezési jog illeti meg ezen rendeletek és egyéb a légiközlekedéssel kapcsolatos központi döntés meghozatalakor. Az önkormányzatokat érintően a Lkt. csupán egy tárgykört érint: a 6. § (5) bekezdés szerint „Lakott terület felett a modellrepültetés a légiközlekedési hatóság engedélyén túlmenően csak a helyi önkormányzat által feladatkörében kiadott rendeletben kijelölt területen és feltételek mellett hajtható végre.” Megállapítható mindezekből, hogy az Ör. illetve az Ör.mód. által szabályozottak (nem nyilvános repülőtér használatáról és hasznosításáról való rendelkezés) nem tekinthető törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására alkotott önkormányzati rendeletnek sem. Így az Ör. preambulumban hivatkozott Ötv. 16. § (1) bekezdésre utaló felhatalmazás önkormányzati rendeletalkotásra e tárgyban nem áll fenn.

Az Lkt. 41. § (8) bekezdése eltérést nem engedő módon egyértelműen fogalmaz: nem nyilvános repülőtér használatért ellenszolgáltatás nem kérhető. Tehát mind az Ör.-ben, mind az Ör.mód.-ban megállapított fizetési kötelezettség az Lkt. 41. § (8) bekezdésével ellentétes.

Az Ör. 5. §-ában, illetve az Ör.mód.-ban meghatározott repülőtér parancsnok fogalma lényegében megfelel az Lkt. szerinti üzemben tartó fogalmával és feladataival, így az önkormányzat szabályozási autonómiája e tárgykörre sem terjed ki.

A Ptk. 226. § (1) bekezdés értelmében „Jogszabály meghatározhatja a szerződés egyes tartalmi elemeit, és kimondhatja, hogy ezek a szerződésnek akkor is részei, ha a felek eltérően rendelkeznek.”

Mivel az önkormányzatnak – a fentiek szerint – nincs törvényi felhatalmazása (a Ptk. egyéb rendelkezései alapján pedig felhatalmazás nélkül nem jogosult) a repülőtér használat és hasznosítás körében kötendő szerződés tartalmának rendeleti meghatározására, ezért az Ör.-ben és az Ör.mód.-ban foglalt szabályozás ezen okból is törvénysértő.

Köf. 5051/2012/6. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy községi önkormányzat képviselő-testületének a szociális ellátások helyi szabályairól szóló önkormányzati rendeletnek az általa lakott ingatlan a jogszerű (jogcím szerinti) használatának igazolása mellett szövegrésze, és meghatározott rendelkezései törvénysértőek, ezért e rendelkezéseket megsemmisítette.

Indokolás

A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. tv. (Szoc.tv.) 33. § (1) bekezdése szerint az aktív korúak ellátása a hátrányos munkaerő-piaci helyzetű aktív korú személyek és családjuk részére nyújtott ellátás. Az aktív korúak ellátására való jogosultságot a jegyző állapítja meg, részben a Szoc.tv.-ben meghatározott feltételek teljesülése esetén, részben pedig a Szoc.tv. felhatalmazása alapján megalkotott önkormányzati rendelet szerint. A Szoc.tv. 33. § (7) bekezdése értelmében „[a] települési önkormányzat rendeletében az aktív korúak ellátására való jogosultság egyéb feltételeként előírhatja, hogy a kérelem benyújtója, illetve az ellátás jogosultja a lakókönyvezete rendezettségének biztosítására vonatkozó, a rendeletében megállapított feltételeket teljesítse.

A lakásfenntartási támogatásra vonatkozó követelmények tekintetében a Szoc.tv. 38. § (9) bekezdése azonos felhatalmazást ad az önkormányzatoknak rendeleti szabályozásra, mint az aktív korúak ellátása vonatkozásában a Szoc.tv. fentebb leírt 33. § (7) bekezdése. Önmagában e felhatalmazások lehetővé teszik az adott tárgyban a további önkormányzati szabályozást. Mindezek mellett az R.3. 6. § (1) bekezdése az ingatlan jogszerű (jogcím szerinti) használatának igazolását írja elő. A rendelet e szabályából nem derül ki, hogy a „jogszerű (jogcím szerinti) használat” alatt a rendelet alkalmazása során mit kell érteni, annak igazolása hogyan történik. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 26. § (4) bekezdése szerint egyébiránt a lakcímbjelentés önmagában a lakás használatához fűződő jogot nem keletkeztet.

Mindezen törvényi szabályok tükrében az Ör. 6. § (1) bekezdésének az ingatlan jogszerű (jogcím szerinti) használatának igazolásáról szóló szabálya törvény által meghatározottakkal ellentétes, azokon túlterjeszkedik, alkalmazása jogbizonytalanságot okoz.

A 6. § (2) bekezdés utolsó mondata értelmében: „Újonnan épített lakás esetén érvényes hatósági használatbevételi engedéllyel, szabálytalanul épített lakás esetén pedig érvényes fennmaradási engedéllyel kell rendelkeznie az ide vonatkozó jogszabályi előírások szerint”. Az ide vonatkozó jogszabályi előírások az építésügy körébe tartoznak, az R.3. viszont a szociális ellátások helyi szabályairól szól. A Szoc.tv. a lakókörnyezet rendezettségének biztosítása körében nem ad felhatalmazást arra, hogy építésügyi előírások betartása is feltétele legyen a szociális juttatásoknak, így az R. 6. § (2) bekezdés második mondata törvénytörő, az a Szoc.tv. 33. § (7) bekezdésébe és 38. § (9) bekezdésébe ütközik. Megjegyzendő, hogy nem tekinthető a Szoc.tv. e szabályai alapján „elvégzendő tevékenységnek” építésügyi engedélyek beszerzése.

A R.3. 6. § (3) bekezdése a támogatásra való jogosultság további feltételeit írja elő. Így a 6. § (3) bekezdés a) pont szintén építésügyi jogszabályokra utalva előírja, hogy lakószobákban a minimális befogadóképesség – 15m²/fő fenn áll, illetve kimondja, hogy a minimális élettér – minimum 6 m²/fő – biztosított. Az R.3. 6. § (3) bekezdés c) pontja megfelelő megvilágítottságot, szellőzési lehetőséget, és minimum 20 oC biztosítására képes fűtési rendszert ír elő az aktív korúak ellátása és a lakásfenntartási támogatásra való jogosultság feltételeként. A Szoc.tv. nem ad felhatalmazást az említett juttatások feltételeként építésügyi követelmények önkormányzati meghatározására.

Nyilatkozattétel szükséges a tekintetben is, hogy lakásbérlet esetén a szerződésben foglaltakat a kérelmező maradéktalanul betartotta. Nyilvánvaló, hogy e szabály nem vonható a lakókörnyezet rendezettségének biztosítása körébe még akkor sem, ha a bérleti szerződés adott esetben erre utaló feltételeket is tartalmaz.

A lakásbérlet magánjogi jogviszonyokat hoz létre, a szerződési feltételek betartását generálisan (egyébként azok tartalmától is függetlenül) az önkormányzat nem teheti meg a szociális juttatás feltételének.

A Szoc.tv.-ben a lakókörnyezet tisztán tartásával, az ingatlan állagának megtartásával kapcsolatos önkormányzati rendeleti szabályok megalkotására felhatalmazó rendelkezések nem foglalnak magukba olyan felhatalmazást, amelynek értelmében a lakásban történő ipari vagy üzleti tevékenység végzése kizárhatja a szociális juttatásra való jogosultságot.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa úgy ítélte meg, hogy – a vonatkozó építésügyi szabályok ellenére – önmagában a megfelelő utcafronti kerítés meglétének önkormányzati előírása nem lépte túl a Szoc.tv. felhatalmazó rendelkezéseit. Maga a törvényi felhatalmazás is számol kerítés meglétével, amelyhez mérten írható elő az ezt határoló terület tisztán tartása.

Az abban meghatározott személyeket érintő körülmények egyrészt nemcsak a szociális segélyre, hanem a lakásfenntartási támogatásra való jogosultságra is vonatkozik, másrészt nemcsak a kérelmező (vagy jogosult) személyét érinti, hanem „az ingatlanban lakó összes személyt”, ezért a Szoc.tv.-el való ellentét – s így a törvénysértés – megállapítható.

A rendszeres tisztálkodás és a higiénikus ruházat viselésének kötelezettsége a magánszférát érinti, a személyek fizikai integritásával szoros összefüggésben áll. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint van egy abszolút határ, amelyen sem az állam, sem más emberek kényszerítő hatalma nem terjedhet túl, vagyis az autonómiának, az egyéni önrendelkezésnek egy mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva – a klasszikus megfogalmazás szerint – az ember alany maradhat és nem válik eszközzé vagy tárggyá. [23/1990. (X. 31.) AB határozat].

Az egyén személyiségéhez mélyen hozzátartozó kérdések csak kivételesen lehetnek jogi szabályozás tárgyai (a korlátozó rendelkezéseknek egyébként is meg kell felelniük a szükségesség-arányosság követelményének).

A Szoc.tv. 32. § (3) bekezdése önkormányzati rendeleti szabályozásra ad felhatalmazást a pénzbeli ellátások megállapítása, kifizetése, folyósítása, és ellenőrzése tekintetében, de nem ad felhatalmazást a jogosultságot megállapító vagy megszüntető határozat tartalmának szabályozására. A határozat tartalmát illetően a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. §-ában meghatározottak az irányadóak. Ugyanakkor a Ket. 72. § (1) bekezdése akként fogalmaz, hogy „[a] határozatnak – ha jogszabály további követelményt nem állapít meg – tartalmaznia kell...” Tehát jogszabály többletkövetelményt megállapíthat. Az önkormányzati rendelet az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése értelmében jogszabály. Az önkormányzat jogszabály-alkotási jogosultságának alapját a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. § (1) bekezdése és ugyanilyen tartalommal az Alaptörvény 32. cikk (2) bekezdése határozza meg.

A szociális ellátást megállapító és megszüntető határozat tartalma törvény által szabályozott tárgykör, az önkormányzatnak ún. eredeti rendeletalkotási jogosultsága e tárgyban nincs. Megállapítható továbbá, hogy törvény – így a Szoc.tv. 32. § (3) bekezdése – nem ad felhatalmazást e tárgyban önkormányzati rendeleti szabályozásra. Ebből következően az R.3. 10. §-ában megállapított, a határozat tartalmára vonatkozó többletkövetelmény törvényi alapot nélkülöző önkormányzati szabályozáson nyugszik. A látszólag mindenkire egyformán vonatkozó, de tartalmában meghatározott közösséget megvédelemző rendeletben foglalt kifejezések hátrányos megkülönböztetést valósítanak meg.

Köf. 5055/2012/8. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy fővárosi kerületi önkormányzat képviselő-testületének szervezeti és működési szabályzatáról szóló rendelete egyik rendelkezése törvénysértő, ezért e rendelkezést megsemmisíti.

Indokolás

Az indítvány értelmében az Ö. 59. § (2) bekezdése a képviselő-testületi döntés három formáját ismeri a rendeletet, a határozatot és a tájékoztatót, az indítványozó szerint azonban a képviselő-testületi döntés formája csak rendelet és határozat lehet. Az indítványozó kifejtette, hogy az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése – amikor felsorolja a helyi önkormányzatoknak a helyi közügyek intézésével kapcsolatos jogait – rendeletről és határozatról szól. Ugyan így rendelkezik az Ötv. 12. § (6) bekezdése, amikor kimondja, hogy a képviselő-testület a döntéseit (határozat, rendelet) nyílt szavazással hozza. Mindezekből

nyilvánvaló, hogy az önkormányzatoknak nincs törvényi felhatalmazásuk, hogy egy harmadik döntési típust, a tájékoztatót is bevezessék. Az indítványozó kifejtette, hogy egy ilyen „döntésnél” a képviselő-testületi ülésről felvett jegyzőkönyv még a szavazati arányt sem rögzíti, így annak nem a formája, hanem a tartalma is kétségbe vonható.

Az indítványozó szerint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 32/2010. (XII. 31.) KIM rendelet (KIM rendelet) 13. § (1) bekezdése és 17. §-a mind a normatív határozatra mind az egyedi határozatra elrendeli az egységes és folyamatos sorszámozást, ami a jegyzőkönyvbe foglalt döntésnél nem teljesül. A nem az ügy érdemében hozott döntéseknek is van joghatásuk, így pl. a napirendre felvett előterjesztést a képviselő-testületnek tárgyalni kell, ha nem, határoznia kell elnapolásáról, határoznia kell továbbá akkor is, ha nyilvános ülésen kívülállónak ad felszólalási jogot, minősített többséggel kell határoznia zárt ülés tartásáról stb.

Az indítványozó szerint az Ör. 59. § (3) bekezdésének alkalmazása a gyakorlatban azt eredményezi, hogy a zárt ülés elrendeléséről szóló döntés – mint nem az ügy érdemében hozott döntés – elveszti garanciális jellegét, azaz nem derül ki, hogy a nyilvánosság kizárása miként történt.

Az Alaptörvény a rendeletet és a határozatot nevesíti, amely döntési formákban jelennek meg az önkormányzatok további jogosultságai.

Az Ötv. 12. § (6) bekezdése értelmében „[a] képviselő-testület a döntéseit (határozat, rendelet) nyílt szavazással hozza...”

Az önkormányzati döntések között mind az Alaptörvény, mind az Ötv., mind pedig a már hatályos Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvénybeli (Mötv.) szabályok a rendeletet és a határozatot nevesítik. Az önkormányzat döntéshozatali eljárásának meghatározása – s ezzel kapcsolatban fennálló önkormányzati autonómia – a demokratikus döntéshozatali mechanizmus jogszabályi (önkormányzati rendeletben történő) rögzítését jelenti, és nem új döntési formát. Az önkormányzati rendelet és határozat formájú döntés (s e két forma alaptörvényi és törvényi meghatározottsága) garanciális jelentőségű a törvényességi felügyelet és az egyéni jogvédelem szempontjából egyaránt.

A döntési formák meghatározása semmiképpen nem tekinthető törvény által nem szabályozott társadalmi viszonyoknak, erre az önkormányzat ún. eredeti rendeletalkotói jogköre nem terjed (nem terjedhet) ki.

Tehát az Ör. 59. § (2) bekezdés c) pontjában található „tájékoztató” – törvényi szabályokkal ellentétben – egy új döntési formáról rendelkezik, amely nem illeszkedik az önkormányzatok döntéshozatali mechanizmusába, illetve a törvényességi felügyeleti, valamint a döntések elleni jogorvoslati rendszerbe sem.

Köf. 5056/2012/5. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy községi önkormányzat képviselő-testületének a képviselő-testület és szervei Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendelete több rendelkezése törvénysértő, ezért e rendelkezéseket megsemmisíti.

Indokolás

Az SZMSZ 19. § (4) bekezdése szerint: „A már megnyitott képviselő-testületi ülésen az elnöki teendőket a polgármester átadhatja egy többséggel az ülés vezetésére megválasztott képviselő részére.”

Megállapítható, hogy az Ör. 19. § (4) bekezdésének vizsgált szabálya nem arról az esetről szól amikor a polgármesteri és az alpolgármesteri tisztség egyidejű betöltetlensége vagy

tartós akadályoztatása esetén a képviselő-testületet össze kell hívni és vezetni kell (Ötv. 31. §), hanem arról, hogy a polgármester a már megnyitott képviselő-testületi ülés vezetését adja át a képviselő részére. Ilyen lehetőséget az Ötv. nem ismer.

A képviselő-testület tagjaiból egy szavazattöbbséggel választott képviselő, akkor jogosult az ülés vezetésére, – az Ötv. 12. § (2) bekezdése szerint – ha a képviselő-testületet a kormányhivatal hívja össze. A jelen ügyben vizsgált SZMSZ 19. § (4) bekezdése nem erre az esetre vonatkozik, hanem generális felhatalmazást ad arra, hogy a polgármester által összehívott és megnyitott képviselő-testületi ülés vezetését átadja egy erre a feladatra megválasztott képviselőnek. E szabály a fentiek szerint ellentétben áll az Ötv. 12. § (2) bekezdésében foglaltakkal, ezért a Kúria Önkormányzati Tanácsa az SZMSZ 19. § (4) bekezdését – mint törvénybe ütköző szabályt – megsemmisítette.

Az SZMSZ 52. § (1) bekezdése értelmében „A polgármester akadályoztatása és távolléte esetére az önkormányzat és a képviselő-testület képviselőjére tagjai közül határozatlan képviselőt jelöl ki.” A (2) bekezdés pedig kimondja, hogy „A kijelölés történhet egy meghatározott cselekményre, meghatározott időtartamra, vagy határozatlan időre.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsa úgy ítélte meg, hogy az SZMSZ 52. § (1) bekezdése – amely arról szól, hogy a települési képviselő az önkormányzatot képviselheti, ha a polgármester akadályoztatva van, önmagában nem ellentétes az indítványozó által jelölt Ötv. 34. § (1) és (4) bekezdéseivel és 12. § (2) bekezdés d) pontjával. Az Ötv. 19. § (2) bekezdés d) pontja a képviselő-testület képviselőjére megbízás alapján lehetővé teszi, ezt a megbízást a képviselő-testület adott esetben határozati formába foglalhatja.

Az Ötv. 19. § (2) bekezdés d) pontjából – illetve a települési képviselő Ötv.-ben szabályozott jogállásból – következik, hogy a képviselő-testület települési képviselő általi képviselése nem lehet általános megbízás, hiszen az Ötv. 9. § (1) bekezdés utolsó mondata értelmében a képviselő-testületet a polgármester képviseli.”

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az egy meghatározott cselekményre történő képviselői megbízás nem ellentétes az Ötv. 19. § (2) bekezdés d) pontjával, a törvény ilyen esetekben lehetővé kívánta tenni, hogy a települési képviselő a képviselő-testületet képviselhesse.

A több évre szóló, vagy a határozatlan idejű képviselői megbízás valójában a polgármesteri, illetve az alpolgármesteri feladatok átvételét jelenti, amelyet ilyen formában az Ötv. 19. § (2) bekezdés d) pontja sem enged meg.

Az indítványozó az SZMSZ 52. § (1)-(2) bekezdésének vizsgálata kapcsán felvetette a Jat. 3. §-ának a sérelmét is. A Jat. 3. §-a szerint: „Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.

A Kúria úgy ítélte meg, hogy az SZMSZ 52. § (1)-(2) bekezdése nem ismételte meg a Jat. 3. §-ába ütköző módon az Ötv. indítványozó által jelölt 19. § (2) bekezdés d) pontját és az e körben ismertetett 34. §-át. A Jat. 3. §-ának helyes értelmezése szerint e tilalom a magasabb jogszabályban foglaltak szó szerinti átvételére vonatkozik, de nem vonatkozhat olyan esetre, amikor az adott jogszabály belső koherenciájának a fenntartása végett e jogszabály magasabb szintű jogszabály tartalmát is érintően rendelkezik. A Jat. 3. §-a az ismétlést, azaz a szó szerinti átvételt tiltja.

Az indítványozó szerint az SZMSZ 52. § (3) bekezdése ellentétes az Ötv. 9. § (2) és (3) bekezdésével, mert egy kijelölt képviselőre ruház önkormányzati jogokat. Az SZMSZ 52. § (3) bekezdése szerint „A kijelölt képviselő a polgármester akadályoztatása és távolléte

esetén az önkormányzat és a képviselő-testület nevében mindazon önkormányzati jogokkal rendelkezik, mint a polgármester”.

Az önkormányzati jogok gyakorlása a helyi közügyek önálló intézésének lényegét, a választópolgárok önkormányzáshoz való jogának képviselő-testület útján történő gyakorlását jelenti. Az önkormányzatok alkotmányos státuszát meghatározó rendelkezések védelmében számos garancia fogalmazódik meg az Ötv.-ben, többek között az Ötv. 10. §-a meghatározza a képviselő-testület hatásköréből át nem ruházható jogokat. Ezen túl egyes képviselő-testületi hatáskörök átruházhatók, de nem bárkire, csak az Ötv. 9. § (3) bekezdésében meghatározott személyekre, szervekre, így a polgármesterre is. Az Ötv. e szabálya alapján a képviselő-testület egyes hatásköreit települési képviselőre nem ruházhatja át, a szubdelegálást pedig az Ötv. kifejezetten tiltja: a 9. § (3) bekezdés utolsó mondata értelmében: „Az átruházott hatáskör tovább nem ruházható”. E szabály is az önkormányzati működést védő egyik garancia, amely jelen ügyben sérül.

Az SZMSZ 52/A. § (5) bekezdése szerint „A tanácsnok munkáját a jegyző segíti.” Az indítványozó szerint e szabály az Ötv. 36. § (2) bekezdés a) pontját ismétli meg. Az Ötv. 36. § (2) bekezdése szerint „A jegyző vezeti a képviselő-testület hivatalát. A jegyző a) gondoskodik az önkormányzat működésével kapcsolatos feladatok ellátásáról;”

Megállapítható tehát, hogy az SZMSZ és az Ötv. indítványozó által jelölt rendelkezései más-más aspektusból érintik a jegyző munkáját, a Jat. 3. §-ában foglalt ismétlés tilalma nem állapítható meg.

Az indítványozó szerint a költségvetési rendelet tartalmi elemeit központi jogszabály az Áht. fenti rendelkezései határozzák meg. Ezzel összefüggésben a Kúria Önkormányzati Tanácsa a következőket állapította meg:

Az Ötv. 77. § (2) bekezdése értelmében az önkormányzatok költségvetése az államháztartás része, ahhoz teljes pénzforgalmával kapcsolódik. Az önkormányzati költségvetés a központi költségvetéstől elkülönül, ahhoz az állami támogatásokkal és más költségvetési kapcsolatokkal kötődik. Az Ötv. 91. § (1) bekezdése értelmében az önkormányzat meghatározza gazdasági programját és költségvetését. A (2) bekezdés pedig előírja, hogy a költségvetés összeállításának részletes szabályait az államháztartásról szóló törvény, a finanszírozás rendjét és az állami hozzájárulás mértékét a központi költségvetésről szóló törvény határozza meg.

Az Ötv. 77. § (2) bekezdése és a 91. § (2) bekezdése alapján megállapítható, hogy az önkormányzati költségvetés összeállításának részletes szabályait törvény állapítja meg, az Ötv. szerint e kérdéseket az Áht.-ban kell rendezni. A szabályokat az indítványozó által jelölt Áht. 23. § (2) bekezdése tartalmazza. Megállapítható, hogy az SZMSZ 64. § (5) bekezdése ugyancsak a költségvetés összeállításának részletes szabályai tárgyában rendelkezett.

Jelen ügyben törvény által szabályozott kérdés a költségvetés összeállítása részletes szabályainak meghatározása, e tárgyban az önkormányzatnak nincs felhatalmazása, így az SZMSZ 64. § (5) bekezdése az Ötv. 16. § (1) bekezdésébe 91. § (2) bekezdésébe és az Áht. 23. § (2) bekezdésébe ütközik.

Köf. 5065/2012/10. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy községi önkormányzatnak az építményadóról és telekadóról szóló rendeletének rendelkezése törvényellenes, ezért azt megsemmisíti. A megsemmisített rendelkezés 2013. január 1. napjával veszti hatályát.

Indokolás

Az önkormányzat képviselő-testülete rendeletével módosította az építményadóról és telekadóról szóló rendeletének mentességre vonatkozó §-át. A módosítás értelmében változtak a telekadó megfizetése alóli mentesülési szabályok. A rendeletet 2012. január 1. napjától, azaz visszamenőleges hatállyal rendelte életbe léptetni.

Az Indítványozó kifogásolta azt is, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 7. § (1) bekezdésébe ütközik, mivel a hatályba lépést visszamenőlegesen, és nem átmeneti vagy alkalmazási szabály meghatározásával rendezte. Jogszabály-alkotási problémaként hivatkozott arra is, hogy a módosító rendelet megjelölésében annak elfogadásának és nem kihirdetésének a dátuma szerepel.

A Jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: jat.) 10. § (1) bekezdés b) pontja értelmében „[a] hatályos jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés hatályát veszti (...) ha a módosítandó jogszabályi rendelkezést tételesen megjelölő, annak helyébe lépését kimondó jogszabályi rendelkezés módosítja (...)”.

A Jat. 12. § (1) bekezdése szerint pedig „[a] módosító rendelkezés és hatályon kívül helyező rendelkezés a hatálybalépéssel, vagy ha a módosító, illetve a hatályon kívül helyező rendelkezés a módosítást, illetve hatályon kívül helyezést meghatározott időponthoz vagy jövőbeli feltételhez köti, ennek az időpontnak vagy jövőbeli feltételnek a bekövetkezésével végrehajtottá válik.

Az önkormányzati jogalkotó hatályát veszített jogszabályt nem módosíthat.

Köf. 5067/2012/4. számú határozat:

A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy községi önkormányzatnak a Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló rendelete 3. számú melléklet falufejlesztés és pénzügy alcíme egészében törvényellenes, ezért azokat megsemmisíti.

Indokolás

Az indítvány értelmében az Ör. 3. számú mellékletének „Falufejlesztés” alcíme szerint a Települési, Pénzügyi és Közoktatási Bizottság (továbbiakban: TPKB) az államháztartás működési rendjéről szóló 292/2009. (XII. 19.) Korm. rendelet (továbbiakban: R.) 38. § (2) bekezdésében foglaltakkal szemben jogosult a település költségvetésének és a költségvetési rendelet módosításainak kidolgozásában tevőlegesen közreműködni. A TPKB az R. 62. §-ába ütközően véleményezheti a költségvetési előirányzat módosításokat. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (továbbiakban: Áht.) 74. § (1) és (2) bekezdései értelmében pedig csak a költségvetési rendeletben van lehetőség a kiadási, bevételi és létszám-előirányzatok közötti átcsoportosítás tekintetében a bizottság számára véleményezési jogkört delegálni. Az alkalmazott terminológia okán a Jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) 2. § (1) bekezdésébe, valamint a R. 68. §-ába ütközik az a rendelkezés, amelynek értelmében a TPKB a „pótelőirányzatokat” véleményezi. Ugyancsak a fogalomhasználat miatt jogsértő [Jat. 2. § (1) bekezdése, Ötv. 27. §-a] az a rendelkezés, amely felhatalmazza a TPKB-t az átmenetileg szabad pénzeszközök egy évnél rövidebb lekötésének ellenőrzésére. Végül a R. 72. § (2) és (8) bekezdéseiben, a 74. § (2) bekezdés f) pontjában, valamint a 79. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás túllépésével jogosította az érintett Önkormányzat bizottságának elnökét az Önkormányzat által vállalt kötelezettségek vállalására és annak ellenjegyzésére.

2012. január 1-ével lépett hatályba az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Új Áht), valamint az annak végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.)

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a jelen ügyben is rámutat arra, hogy az Ör.-t az érintett Önkormányzatnak az elfogadásakor hatályos jogszabályi környezetre tekintettel kellett volna megalkotnia, illetve a jogszabályváltozásokra tekintettel módosítania, a törvényességi felülvizsgálat azonban a felülvizsgálat idején hatályos jogszabályokat kéri számon az önkormányzati szabályozáson.

Az Ör. támadott rendelkezései értelmében a TPKB „alapvető feladata a település (...) a költségvetésének kidolgozása (...)”.

Az új Áht. a III. fejezete 14-18. pontjai között rendelkezik az önkormányzati költségvetési rendeletek előkészítésének, tartalmának és elfogadásának szabályairól. Ebből egyértelműen megállapítható, hogy az önkormányzat költségvetési rendeletének megalkotásában a képviselő-testületen, a polgármesteren, a jegyzőn, valamint az önkormányzati hivatalom kívül önkormányzati intézmény nem rendelkezik – véleményezési – hatáskörrel.

A Vhr. 25. § (3) bekezdése pedig egyértelművé teszi, hogy körjegyzőség esetében a körjegyzőségben részt vevő helyi önkormányzatok mindegyike önálló költségvetési rendeletet alkot, de azt a körjegyző készíti elő.

Az Ör. támadott rendelkezései az új költségvetési szabályozással ellentétesen adnak hatáskört a TPKB-nak a költségvetés előkészítésében.

Az Ör. 3. számú melléklete értelmében a TPKB véleményezi a költségvetési előirányzatok átcsoportosítását.

Az új Áht. IV. fejezetének 34. §-a (23. pont) értelmében egyértelmű az is, hogy az önkormányzat költségvetésének végrehajtás körében döntési jogosultsága a képviselő-testületnek és a költségvetési rendeletben adott felhatalmazás alapján a polgármesternek van. A döntéshozó szervek ezen jogát pedig nem delegálhatják tovább a képviselő-testület bizottságára. Az Ör. 3. számú melléklete értelmében „...a felújítási kiadások kiegyenlítése kizárólag a TPKB elnökének aláírásával lehetséges az utalványozó és az ellenjegyző mellett”.

Az új Áht. 36. és 37. §§-ai új szabályozási rendet szabtak az önkormányzati kötelezettségvállalás és a pénzügyi ellenjegyzés körében is azzal, hogy mindkét esetben a kötelezettségvállalásra és pénzügyi ellenjegyzésre jogosított személyi kört a Vhr. szabályozza.

A Vhr. 52. § (6) bekezdése, valamint 55. § (2) f) pontja nem ad hatáskört sem a kötelezettségvállalás, sem pedig az pénzügyi ellenjegyzés tekintetében a bizottsági elnök számára.

Az Ör. támadott rendelkezései tehát az új Áht. és a Vhr. szabályozásával ellentétesen jogosítják a TPKB-t és annak elnökét a kötelezettségvállalások és a pénzügyi ellenjegyzés körében.

Az érdemi jogszabálysértés mellett egyértelműen megállapítható az is, hogy az Ör. vizsgált rendelkezései olyan fogalomkészletet (pl. „pótelőirányzat”, „féléves tájékoztató rendelet-tervezetei”) alkalmaz, amely a hatályos szabályozás viszonylatában nem értelmezhető, ezért a szabályozás a Jat. 2. § (1) bekezdésében foglaltakkal is ellentétes.

Köm. 5069/2012/3. számú határozat:

1. A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy nagyközségi önkormányzat Helyi Építési Szabályzat rendelkezése, valamint ezzel összefüggésben a Kül- és Belterület Szabályozás Tervben a parti sáv szélességének feltüntetése törvényt sértő, ezért e rendelkezést 2013. március 1-ei hatállyal megsemmisíti.

2. A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapítja, hogy nagyközségi önkormányzat képviselő-testülete a törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségét elmulasztotta, mert a Helyi Építési Szabályzatról szóló önkormányzati rendeletében a vízgazdálkodási területek szabályozásán belül nem a vonatkozó jogszabályi követelményeknek megfelelően szabályozta a vízgazdálkodási terület lehatárolását.

Indokolás

A Kúria a Köm. 5064/2012/2. számú határozatában már megállapította, hogy abban az esetben ha sem a kormányhivatal sem a Kúria nem tudja hitelt érdemlően megállapítani, hogy az önkormányzat megalkotta-e az adott tárgyú rendeletet úgy azt – figyelembe véve a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet 9. § d) pontját is – úgy kell tekinteni, hogy az önkormányzat nem tett eleget rendeletalkotási kötelezettségének.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köf. 5031/2012/11. határozatában a normahierarchia védelmével összefüggésben rámutatott: az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálata során az önkormányzati rendeletet (vizsgált rendelkezését) mindig a hatályos törvényekhez és a hatályos más jogszabályokhoz kell mérni. A Kúria Önkormányzati Tanácsának – az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés c) pontjában és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.) 24. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt hatáskörében eljárva – az Alaptörvényből és törvényből eredő feladata, hogy az önkormányzati normákat a törvényekkel összhangba hozza, illetőleg – az új jogalkotást tekintve – összhangban tartsa.

A hatályos szabályozás szerint a parti sáv szélessége – szemben a HÉSZ 45. § (7) bekezdésében meghatározott 6 méterrel – 3 méterig terjedhet, így az önkormányzati rendelet ezen rendelkezésének a nagyvízi medrek, a parti sávok, a vízjárta, valamint a fakadó vizek által veszélyeztetett területek használatáról és hasznosításáról, valamint a nyári gátak által védett területek értékének csökkenésével kapcsolatos eljárásról szóló 21/2006. (I. 31.) Korm. rendeletbe (a továbbiakban: Korm. rend.) 2. § (3) bekezdés c) pontjával való ellentéte megállapítható.

A parti sávba tartozó ingatlanok tulajdonkorlátozás alá esnek. Ugyanakkor megállapítható, hogy a főszabálytól eltérő szélesebben megállapított parti sáv – adott esetben – környezetvédelmi érdekeket szolgálhat. Annak érdekében, hogy a parti sávra vonatkozó

előírásokban a környezetvédelmi érdekek és a tulajdonkorlátozás közötti egyensúlyi helyzet (az egyik jog szükséges és arányos korlátozása a másik érvényesülése érdekében) az adott terület sajátosságaihoz igazodóan megvalósulhasson, a Korm. rend. 2. § (4) bekezdése kimondja: a tulajdonos (fenntartó) kérelmére a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség a (3) bekezdés b)-c) pontjában meghatározott méretektől eltérő, de legfeljebb 10 méter szélességű parti sávot is megállapíthat, ha azt a szakfeladatok ellátása feltétlenül indokolja.

Az indítványozó a Kúriához benyújtott beadványában kifejtette, hogy hivatalos tudomása nincs arról, hogy az önkormányzat tulajdonosként kérelmezte volna a parti sáv főszabálytól eltérő megállapítását, ilyen tartalmú tájékoztatást az önkormányzattól sem kapott. Ennek hiányában a fentiek alapján a HÉSZ 45. § (7) bekezdésében meghatározott parti sáv szélessége a Korm. rend. 2. § (3) bekezdés c) pontjába ütközik, ezért az önkormányzati rendelet e rendelkezése jogsabálysértő.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 7. § (3) bekezdés c) pontja szerint a településrendezés eszközei a helyi építési szabályzat és a szabályozási terv, amelyet a településszerkezeti terv alapján a települési önkormányzat képviselő-testülete dolgoztat ki, és rendelettel állapít meg (2. § 11. és 20. pont). Az Étv. e szabálya törvényi felhatalmazást ad a tárgyban önkormányzati rendeletalkotásra. A megalkotandó önkormányzati rendelet vonatkozó tartalmát illetően az Étv. 9. § (1) bekezdése kimondja: a helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket az országos településrendezési szakmai előírások figyelembevételével, továbbá a külön jogszabályban meghatározott fogalmak és jelkulcsok alkalmazásával kell elkészíteni.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köm.5046/2012/6. számú határozatában kifejtette, hogy a helyi önkormányzat jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának vizsgálata során a Kúria vizsgálhatja egy adott tárgyú önkormányzati rendelet egésze megalkotásának elmulasztását, csak úgy, mint hatályos rendelet meghatározott rendelkezéseire kapcsolódó törvénytörtő helyzetet eredményező mulasztást.

A Korm. rend. 12. § (1) bekezdés szerint „a vízjárta területekre a 11. § (2) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az ilyen területeket a településrendezési tervekben és a helyi építési szabályzatban – a terület felhasználását veszélyeztető körülményekkel együtt – szintén fel kell tüntetni.” [A 11. § (2) bekezdés az adott terület használhatóságának korlátozásáról szól]. Az indítvány alapján megállapítható, hogy az önkormányzat a HÉSZ-ben a vízjárta területek és a terület felhasználását veszélyeztető körülmények szabályozási körén belül a Mókus-árok területén a jelenleg kijelölt vízgazdálkodási terület lehatárolását nem szabályozta a Korm. rend. 12. § (1) bekezdésének megfelelően.

JEGYZŐ VÁLTOZÁSOK

Eperjes-Árpádhalom Községek Körjegyzősége: a körjegyzőség, ezzel egyidejűleg Simonné dr. Kürti Katalin jegyzői megbízatása 2012. december 31. napjával megszűnt. 2013. január 1. napjával létrejött a Szentesi Közös Önkormányzati Hivatal, amely Dr. Sztantics Csaba jegyző vezetésével Szentés, Eperjes, és Nagytőke tekintetében látja el az önkormányzati hivatali feladatokat.

Kistelek Város Önkormányzata: 2012. december 31. napjával Csányiné dr. Bozsó Barbara aljegyzői tisztsége megszűnt.

Kübekháza-Ferencszállás-Klárafalva Községek Körjegyzősége: a körjegyzőség 2012. december 31. napjával megszűnt. 2013. január 1. napjával a körjegyzőséget alkotó három település részvételével létrejött a Kübekházi Közös Önkormányzati Hivatal, vezetője Dr. Gácsi Zoltán jegyző.

Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzata és Mártély Község Önkormányzata 2013. január 1. napjával létrehozta a Hódmezővásárhelyi Közös Önkormányzati Hivatal, vezetője Dr. Korsós Ágnes címzetes főjegyző.

Felgyő Község Önkormányzata: Petkovné Tápai Márta jegyzői jogviszonya 2012. december 31. napjával megszűnt. Felgyő és Tömörkény községek részvételével 2013. január 1. napján létrejött a Tömörkényi Közös Önkormányzati Hivatal, a jegyző kinevezéséig Dr. Faragó Zsolt, Ópusztaszer község megbízott jegyzője helyettesít.

Zákányszék Község Önkormányzata: Dr. Faragó Csaba jegyzői jogviszonya 2012. december 31. napján megszűnt. 2013. január 15. napjától Gárgyán István a kinevezett jegyző.

Szegvár-Derekegyház Községek Körjegyzősége: a körjegyzőségi feladatokat ellátó hivatal 2012. december 31. napjával megszűnt. 2013. január 1. napjával a korábbi együttműködésben részes két település részvételével létrejött a Szegvári Közös Önkormányzati Hivatal, vezetője Gyömbér Ferencné jegyző.

HATÓSÁGI FŐOSZTÁLY TÁJÉKOZTATÓI

VÁLTOZÁSOK A KÖZIGAZGATÁSI HATÓSÁGI ELJÁRÁS ÉS SZOLGÁLTATÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAIRÓL SZÓLÓ 2004. ÉVI CXL. TÖRVÉNYBEN (KET.)

Készítette: Dr. Bereczky Katalin

A 180. számú Magyar Közlönyben, 2012. december 27-én került kihirdetésre a 2012. évi CCX. törvény, amely a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) több rendelkezését is módosította.

Ezek a módosítások két módosítás kivételével – a hatósági nyilvántartásra vonatkozó változások 2013. július 1. napjával, az ügyintézési határidő 30 napról 21 napra történő csökkentése 2014. január 1. napjával – 2013. február 1. napjával lépnek hatályba.

Jelen összeállítás a 2013. február 1. napjától hatályba lépő módosuló rendelkezésekre kívánja felhívni a figyelmet.

A módosítás bővíti a Ket. alapelveinek körét, deklarálva egyrészt a közigazgatási eljárásokban résztvevő kiskorúak, másrészt a cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes ügyfelek illetve egyéb résztvevők fokozott védelmét. Így az alapelvek között mondja ki a közigazgatási hatóságokkal szembeni azon követelményt, hogy **a kiskorúakat érintő eljárásokban a kiskorúak érdekeinek a fokozott figyelembevételével kell eljárni, a cselekvőképtelen, korlátozottan cselekvőképes** ügyfelet, egyéb résztvevőt pedig korára, egészségi állapotára és értelmi szintjére tekintettel kell tájékoztatni a jogairól, kötelezettségeiről, és a lefolytatandó eljárási cselekményekről (Ket. 1. § (2a) és (5) bekezdése).

A Ket. 15. § (6) bekezdése szerint jelenleg is lehetőség van arra, hogy az elsőfokú eljárásról szabályszerűen értesített ügyfél **ügyféli jogainak gyakorlását törvény ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz, vagy kérelmet nyújt be**, ezt a módosítás tovább szigorítja azzal, hogy **törvény vagy ezen alapuló kormányrendelet a nyilatkozat és a kérelem tartalmi követelményeit is megállapíthatja**.

A módosítás lehetővé teszi, hogy **törvény előírhatja, hogy a döntés jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától számított 6 hónapon túl további ügyfél nem vehet részt az eljárásban, s ez a határidő jogvesztő**, tehát elmulasztása esetén igazolási kérelemnek nincs helye. (Ket. 15. § (6a) bekezdése)

Ilyen rendelkezést tartalmaz pl. a szintén a 2012. évi CCX. törvénnyel módosított Étv. 53/C. § (11) és (12) bekezdése.

Az ügygondnok rendelésre vonatkozóan továbbra is **főszabályként az ügygondnokot a gyámhatóság rendeli ki, azonban törvény vagy kormányrendelet lehetővé teheti az eljáró hatóság részére is** – a kirendelés részletes szabályainak a megállapításával –, hogy az eljárás gyorsítása érdekében **maga rendeljen ki ügygondnokot**. (Ket. 15. § (7) bekezdése)

Szintén az eljárások gyorsítását szolgálja **a szakhatósági eljárások** ügyintézési határidejére vonatkozó szabályozás módosítása, miszerint azok **15 napos ügyintézési**

határidejét csak kivételesen indokolt esetben, annak lejárta előtt lehet csak meghosszabbítani, az erről szóló végzésben a meghosszabbítás **indokait kifejezetten meg kell jelölni.** (Ket. 33. § (8) bekezdése)

A módosítás egyrészt egyértelműsíti, hogy a kérelem vagy kérelmek kormányablaknál történő benyújtása esetén a kormányablak e tekintetben közreműködő hatóságnak minősül, másrészt minden közreműködő hatóságra vonatkozóan az eddigi 10 napos továbbítási határidőt 5 napra csökkenti, így a továbbiakban ez vonatkozik a kormányablakra is. Jogszabály ennél rövidebb határidőt is megállapíthat.

A módosítás szerint az illetéknek vagy igazgatási szolgáltatási díjnak a közreműködő hatóságnál történő megfizetése csak lehetőség, nem kötelezettség.

(Ket. 38/A. § (1)-(2)-(3) bekezdése)

A **tanúsító szervezetek által kibocsátott tanúsítvány** az ügyfelek, vállalkozások jogszabályszerű működését, az általuk végzett tevékenység egészének jogszerű voltát igazolja. A Ket. ennek alapján a jövőben általános szabályként lehetővé teszi, hogy törvény vagy kormányrendelet úgy rendelkezzen, hogy a tanúsítványban foglalt jogok közvetlenül, kifejezetten erre irányuló hatósági eljárás közbejötté nélkül gyakorolhatók. (Ket. 38/C. § (2) bekezdése)

Az adatok zártan kezelésére vonatkozó szabályokat a módosítás kiegészíti azzal, hogy lehetővé teszi, hogy **a hatóság** a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél, tanú, illetve a szemletárgy birtokosa védelme érdekében **erre irányuló kérelem nélkül is dönthet a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy adatainak zárt kezeléséről.** A végzést azonban a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy képviselőjével is közölni kell. (Ket. 39/A. § (1a) bekezdése)

Ha a hatóság nem dönt az adatok zártan kezeléséről, ugyancsak erre irányuló kérelem nélkül dönthet a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél védelme érdekében az irat-betekintési jog korlátozásáról. (Ket. 68. § (2a) bekezdése)

A szakhatóság megkeresésére vonatkozóan a módosítás szerint **törvény vagy kormányrendelet előírhatja meghatározott ügyekben és szempontok alapján a hatóság részére a szakhatóság megkeresésének a mellőzését**, továbbá kizárja annak lehetőségét, hogy ha a hatóság maga dönt a szakkérdésben, akkor ehhez szakértőt rendelhessen ki. **Egyértelműen kimondja** továbbá, hogy ha a hatóság úgy dönt, hogy megkeresi a szakhatóságot, akkor **a szakhatóság állásfoglalása kötelező a hatóságra nézve.** (Ket. 44. § (1a) bekezdése)

A határozatban a szakhatóság megkeresésének mellőzését indokolni kell. (Ket. 72. § (1) bekezdés ed) pontja)

Kiegészítésre került Ket. 51. §-a a **korlátozottan cselekvőképes személyek nyilatkozattételére vonatkozó szabályozással**, mivel a Ket. 15. § (7) bekezdése alapján a polgári jog szabályai szerint cselekvőképességgel – jogszabályban meghatározott esetekben korlátozott cselekvőképességgel – rendelkező személynek van eljárási képessége a hatósági eljárásban. Az ágazati eljárások (pl. gyámügyi eljárások) sajátosságaival való összhang megteremtése érdekében ugyanakkor indokoltnak tartotta a jogalkotó **az eltérés lehetőségét ágazati jogszabálynak** biztosítani.

A **cselekvőképtelen személyek** érdekében szükségesnek tartotta a jogalkotó biztosítani, hogy cselekvőképtelen személy – a korlátozottan cselekvőképes személyek meghallgatására vonatkozó szabályozáshoz hasonlóan – **tanúként csak abban az esetben hallgatható meg, ha a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.** A korlátozottan cselekvőképes személyek tanúvallomásával kapcsolatban a Ket. az ágazati jogszabályoknak lehetőséget ad az eltérésre, ez pl. a gyámügyi eljárások esetében lehet szükséges. (Ket. 53. § (4a)-(4c) és(5) bekezdése)

A **cselekvőképtelen személyek tárgyaláson való meghallgatása szintén csak abban az esetben lehetséges, ha a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.** (Ket. 62. § (2) bekezdése)

A Ket. 57. § (1) bekezdése egyértelműsíti az **értesítési időközt (5 nap) a szemletárgy birtokosának előzetes értesítése esetén,** arra tekintettel, hogy a Ket. 49. § (1) bekezdése csak az ügyfél értesítésére vonatkozóan állapít meg szabályt.

Kiegészítésre illetve módosításra kerültek a hatósági ellenőrzés szabályai. Főszabállyá válik az ügyfél által kérhető hatósági ellenőrzés lehetősége, azonban az ágazati törvény vagy kormányrendelet ezt kizárhatja, vagy olyan korlátozó feltételeket állapíthat meg az adott ágazat, illetve hatóság sajátosságaira tekintettel, amelyek esetén a hatóságnak nem kell teljesítenie az ellenőrzési kérelmet.

Ha a hatóság az ügyfél kérelmére lefolytatott hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, ennek tényéről az ügyfélnek az ellenőrzés iránti kérelem benyújtásakor előterjesztett kérelmére hatósági bizonyítványt állít ki, mely törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában egy évig hatályos. Ha az ügyfél ezt nem kéri, a hatóság az eljárás befejezésekor az ügyfélnek 30 napon belül megküldi az ellenőrzésről készített jegyzőkönyv vagy egyszerűsített jegyzőkönyv személyes adatot nem tartalmazó kivonatát. Rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig törvény vagy kormányrendelet állapíthat meg.

Más hatóság által megküldött esetben a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság a jegyzőkönyvben, illetve közös jegyzőkönyvben foglaltakat bizonyítékként használhatja fel, és azok alapján közvetlenül eljárhat. (Ket. 93. § (3a)-(4) bekezdése, 94. § (1a) és (2a) bekezdése)

A fellebbezésre vonatkozó új szabályozás, hogy **törvény a fellebbezés benyújtásához indokolási kötelezettséget írhat elő, továbbá előírhatja annak tartalmát,** így azt, hogy fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdeksérelemre hivatkozva lehet. (Ket. 98. § (1a) bekezdése). **Ennek hiányában benyújtott fellebbezést az első fokú hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, ezen végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.** (Ket. 100. § (1) bekezdés h) pontja és 102. § (3) bekezdés d) pontja)

Az új szabályozás szerint nem a másodfokú hatóságnak, hanem az **első fokú döntést hozó hatóságnak kell érdemi vizsgálat nélkül elutasítani a fellebbezést, ha az ügyfél a fellebbezési eljárásért fizetendő illeték- vagy díjfizetési kötelezettségének** az elsőfokú hatóság erre irányuló felhívása ellenére, az erre tűzött **határidő alatt nem tesz eleget, és költségmentességben sem részesül.** Ha az ügyfél a hiánypótlásra nyitva álló határidőben nyújt be kérelmet **a fellebbezési eljárásban való költségmentesség iránti kérelmet** is az **elsőfokú döntést hozó hatóságnak kell elbírálnia.** (Ket. 102. § (3a)-(3b) bekezdése)

Nem kell megküldenie viszont az első fokú hatóságnak azon szakhatóság részére a fellebbezést, amelynek a szakhatósági állásfoglalását a fellebbezés nem érinti, s a másodfokú eljárásban a másodfokú döntést hozó hatóságnak sem kell megkeresnie a fellebbezéssel nem érintett másodfokú szakhatóságot. (Ket.103. § (4) és 104. § (2) bekezdése)

A bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályozás kiegészül azzal, hogy a **végzés bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető, ha e törvény alapján a végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye, és törvény az ügyben az elsőfokú határozattal szemben kizárja a fellebbezést, valamint a határozat bírósági felülvizsgálatát teszi lehetővé.** (Ket. 109. § (1a) bekezdése)

A szakhatósági megkeresésre illetve annak esetenkénti mellőzhetőségére vonatkozó szabályokkal összhangban módosításra került a semmisségi okok vonatkozó része, annak érdekében, hogy **semmisség csak abban az esetben legyen megállapítható, ha a szakhatóság kötelező megkeresése maradt el,** a Ket. 44. § (1a) bekezdésének alkalmazásával mellőzött szakhatósági eljárás nem alapozza meg a hatósági döntés semmisségét.(Ket. 121. § (1) bekezdés c) pontja)

A belföldi jogsegély költségeinek viselésére vonatkozóan kimondja a módosítás, hogy a **belföldi jogsegély keretében a megkeresett szerv vagy személy eljárása során felmerült egyéb eljárási költséget a megkereső hatóság megtéríti.** (Ket. 157/A. § (2) bekezdése)

Az értelmező rendelkezések közt kiegészítésre került sor.

A Ket. 172. § l) pontja kibővül, eszerint „törvény által védett titok”: a minősített adat, továbbá az üzleti, a bank-, a biztosítási, az értékpapír-, a pénztártitok, a **fizetési titok,** valamint a magántitok.

A Ket. 172. § p) ponttal egészül ki, miszerint a **Ket. alkalmazásában kiskorú, korlátozottan cselekvőképes személy, cselekvőképtelen személy: a polgári törvénykönyv szerinti kiskorú, korlátozottan cselekvőképes személy, illetve cselekvőképtelen személy.**

A HELYI ADÓZTATÁS AKTUÁLIS KÉRDÉSEI

Készítette: Dr. Kovács Anita

A közelmúltban több olyan jogszabályváltozásra is sor került, melyek alkalmazása a gyakorlatban nehézséget jelenthet, ezekhez szeretnénk néhány támpontot adni.

1.

A fizetési könnyítésre és adómérséklésre irányuló eljárások vonatkozásában az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) néhány változást eredményezett.

Magánszemélyek esetében januártól az Itv. 33. § (2) bekezdés 23. pontja szerint ezen eljárások illetékmentessé váltak, ugyanakkor a 29. § (8) bekezdése értelmében a gazdálkodó szervezetek – kivéve az egyéni vállalkozót – az ún. „méltányossági” eljárásért 10.000,-Ft összegű eljárás illetéket kötelesek fizetni.

Az ilyen eljárásokkal összefüggésben a Tisztelt Jegyző Kollégák figyelmébe ajánljuk a 7004/2010. APEH irányelvben foglaltakat. Külön ki szeretnénk hangsúlyozni, hogy az ilyen ügyekben az egyszerűsített határozat meghozatala ugyanúgy nem elfogadható, mint a kizárólag jogszabály felsorolásból álló határozati indokolás. A döntés ugyanis a hatóság mérlegelésére van bízva, a határozat indokolásának tehát ennek megfelelően kellően részletesnek kell lennie, abban a hatóságnak számot kell adnia arról, hogy a törvényi feltételek fennállását alaposan és körültekintően mérlegelte.

2.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 2013. január 01. napján lépett hatályba, mely egyidejűleg hatályon kívül helyezte a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvényt.

Az új hulladéktörvény 52. §-a szerint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek, melynek behajtását a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) végzi.

A törvény 90. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseit a hatálybalépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni. Az 52. § vonatkozásában ennek a helyes értelmezése az, hogy az új törvény rendelkezéseit azon eljárásokra kell alkalmazni, amelyek a közszolgáltatónál 2013. január 01. napja után indultak az ingatlantulajdonos tartozása miatt. Tehát a NAV csak ezekben az ügyekben kereshető meg a hulladékszállítási díjhátralék behajtása végett; a közszolgáltatónál még a tavalyi évben elkezdett fizetési felszólítási eljárások eredménytelensége esetén a jegyző a korábbi jogszabály alapján megkereshető.

3.

Az adó-végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtási költségek és a végrehajtási költségátalány megállapításának és megfizetésének részletes szabályairól szóló 49/2012. (XII.28) NGM rendelet tavalyi év végén, 2012. december 29. napján lépett hatályba, rendelkezéseit a hatályba lépését követően indult adó-végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

A rendeletet az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 163. §-ában foglaltakkal összhangban értelmezve az adózó a végrehajtással kapcsolatban felmerült költség (készkiadás) és végrehajtási költségátalány megfizetésére is köteles, melyet vele szemben végzésben kell megállapítani. A rendelet részletesen tartalmazza, hogy mely igazolt költségek számíthatók fel készkiadásként. A 3. § (2) bekezdése pedig kitér arra is, hogy az 5.000,- Ft költségátalányt csak akkor nem kell felszámítani, ha a végrehajtás során kizárólag túlfizetés átvezetését, vagy visszatartási jog gyakorlását alkalmazza a hatóság. A költségátalány felszámításáról a hatóságnak kötelező rendelkeznie, e tekintetben

mérlegelési joga nincs. Felszámítására sor kerülhet akkor is, ha a végrehajtási eljárásban a hatóság csak egy hatósági átutalási megbízást bocsát ki.

4.

A súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 102/2011. (VI. 29.) Korm. rendelet értelmében a 2013. évtől a régi, ún. „7 pontos igazolások” már nem elfogadhatóak a gépjárműadó mentesség érvényesítéséhez. Az érintettek feltehetően eleget tettek a Jegyző Kollégák felhívásának, és a közlekedőképességük minősítését tartalmazó szakvéleményt az adóhatósághoz eljuttatták. Az adóhatóság az adózó által benyújtott igazolás alapján súlyos mozgáskorlátozottnak tekinthető személy részére továbbra is biztosíthatja a gépjárműadó mentességet, ha annak a további törvényi feltételei fennállnak a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 5. § f) pontja alapján.

Amennyiben a korábban ilyen jogcímen gépjárműadó mentességet élvező személy a Korm. rendelet 2. § a) pontjában foglaltakra tekintettel nem igazolta, hogy súlyos mozgáskorlátozottnak minősül, a hatóságnak az adózóval szemben elő kell írnia a 2013. évi gépjárműadót. Elő kell írni az adót akkor is, ha a Rehabilitációs Szakigazgatási Szerv I. fokú szakvéleménye szerint az adózó közlekedőképességének súlyos akadályozottsága nem áll fenn. A gépjárműadó mentesség megszüntetéséről határozatban rendelkezni nem kell.

Abban az esetben, ha az adózó a gépjárműadót előíró határozatot arra tekintettel kifogásolja, hogy a közlekedőképességének minősítésével nem ért egyet, az erre tekintettel benyújtott fellebbezést az első fokú iratanyaggal együtt Hivatalunkhoz fel kell terjeszteni; a szakvélemény ellen ugyanis közvetlenül nem nyújtható be fellebbezés. Hivatalunk másodfokú eljárásában keresi meg a Nemzeti Rehabilitációs Szakigazgatási Hivaltal másodfokú szakhatósági vélemény kialakítása végett, és annak függvényében hozzuk meg a másodfokú döntést.

Előfordulhat, hogy az adózó közlekedőképességének minősítését 2012. december 31. napjáig nem kezdeményezte az okmányirodánál, ugyanakkor megítélése szerint a közlekedőképessége akadályozott. Az adóhatóság a Korm. rendelet 8/A. § (1) bekezdése alapján az adózó által benyújtott orvosi dokumentumok megküldésével megkeresheti az első fokú rehabilitációs szakigazgatási szervet, kérve, hogy döntése meghozatalához szükséges közlekedőképesség minősítését végezze el.

ÉLELMISZERLÁNC-BIZTONSÁGI ÉS ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI IGAZGATÓSÁG TÁJÉKOZTATÓI

MÉHÉSZEK NYILVÁNTARTÁSBA VÉTELE

Felhívjuk minden méhész figyelmét arra, hogy a 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet értelmében minden méhészetet a tartási helye szerint be kell jelenteni az ENAR rendszerbe. Azon méhészek esetében, akik ezt még nem tették meg, kérjük intézkedésüket.

Bővebb információt a www.enar.hu honlapon olvashatnak, valamint a bejelentéshez szükséges nyomtatványokat is megtalálják ezen az oldalon.

A bejelentéshez a 2150 és 2152 sorszámú nyomtatványra van szükség.

JÁRÁSI ÁLLATEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER-ELLENŐRZŐ HIVATAL SZÉKHELYE

2013. február. 01. napjával Kisteleken folytatja munkáját a Kistelek Járási Hivatal Járási Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Hivatala (volt Szeged II. kerület).

Cím: 6760 Kistelek, Árpád tér 1-3.

Tel.: 62/598-115

Mobil: 06/30 4396-7405

Az ügyintézés menete nem változott, előzetes időpont egyeztetéssel a megadott telefonszámokon várjuk ügyfeleink jelentkezését.

MUNKAÜGYI KÖZPONT TÁJÉKOZTATÓI

MUNKAERŐ-PIACI HELYZETKÉP (CSONGRÁD MEGYE – 2012. DECEMBER)

Készítette: Fejes Ágnes

Főbb megyei adatok

Csongrád megye	2011		2012		Változás az előző		Változás az előző	
	december	november	december	hónaphoz	évhez	hónaphoz	évhez	
	fő			% -ban		főben		
Nyilvántartott álláskeresők száma	20210	20472	21548	105,3	106,6	1076	1338	
Férfi	9807	9519	10230	107,5	104,3	711	423	
Nő	10403	10953	11318	103,3	108,8	365	915	
legfeljebb ált. iskola	6683	6399	6899	107,8	103,2	500	216	
szakmunkásképző, szakiskola	5965	5866	6291	107,2	105,5	425	326	
szakközépiskola, technikum	4098	4407	4523	102,6	110,4	116	425	
gimnázium	1926	2132	2179	102,2	113,1	47	253	
diplomás	1538	1668	1656	99,3	107,7	-12	118	
25 évnél fiatalabb	2937	3451	3550	102,9	120,9	99	613	
50 éves és idősebb	5023	5214	5510	105,7	109,7	296	487	
Nyilvántartásba belépő	3403	2479	3272	132,0	96,2	793	-131	
Első alkalommal belépő	218	210	231	110,0	106,0	21	13	
RSZS+FHT	4706	5202	5571	107,1	118,4	369	865	
álláskeresési járadék	3701	1903	2007	105,5	54,2	104	-1694	
álláskeresési segély	354	351	360	102,6	101,7	9	6	
Tartósan (1 éven túl) regisztráltak	4852	5620	5839	103,9	120,3	219	987	
Tartós munkanélküli arány	24,0%	27,5%	27,1%	98,7	112,9	-0,4%	3,1%	
Nyilvántartott pályakezdő álláskeresők száma	2136	2833	2889	102,0	135,3	56	753	
A nyilvántartott álláskeresők aránya (a gazdaságilag aktív népesség százalékában)	10,7	11,0	11,6	105,5	108,4	0,6	0,9	

* százalékpont

Fontosabb adatok térségenként

Kirendeltségek	Nyilvántartott álláskeresők száma (fő)			A nyilvántartott álláskeresők aránya (a gazdaságilag aktív népesség százalékában) %			Nyilvántartott pályakezdő álláskeresők száma (fő)	Tartósan regisztrált álláskeresők száma (fő)*
	2011. december	2012. november	2012. december	2011. december	2012. november	2012. december		
Szeged	8319	8889	9040	8,9	9,6	9,8	1240	2202
Csongrád	1333	1292	1327	13,5	13,3	13,7	153	346
Hódmezővásárhely	2594	2639	2831	9,8	10,2	10,9	443	790
Makó	3096	3048	3366	15,4	15,4	17,0	422	862
Szentes	2198	1950	2095	11,0	10,0	10,7	275	676
Kistelek	1274	1172	1263	16,8	15,7	16,9	153	467
Mórahalom	1396	1482	1626	12,7	13,7	15,1	203	496
Csongrád megye	20 210	20 472	21 548	10,7	11,0	11,6	2 889	5 839
Magyarország	552 308	536 091	569 261	12,5	12,1	12,8	66 841	162 213

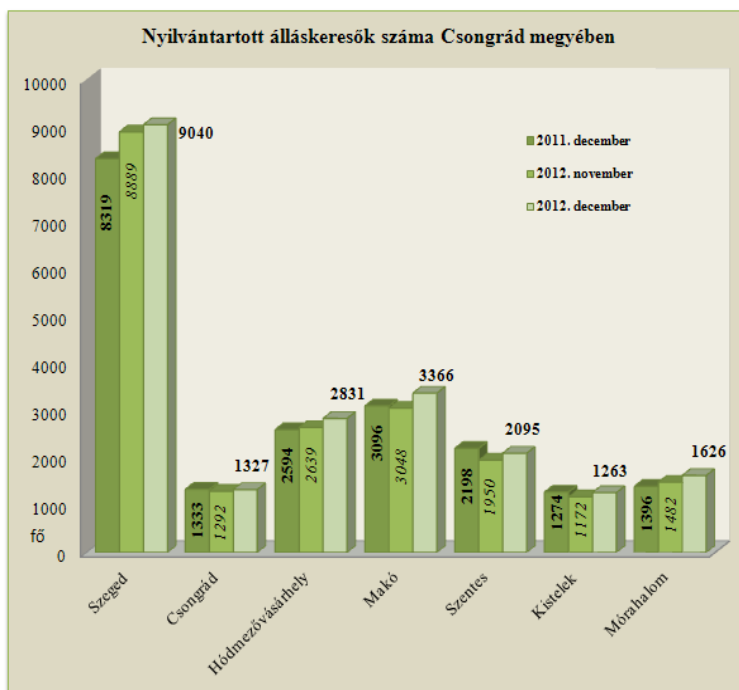
* Egy éve, vagy annál régebben megszakítás nélkül minden hónapban szerepel a nyilvántartott álláskeresők állományában

Decemberben tovább emelkedett a nyilvántartott álláskeresők száma

Csongrád megyében, 2012. december végére a nyilvántartott álláskeresők száma 21 548 fő lett, amely 1 076 fővel, 5,3 %-kal volt több mint a 2012. novemberi zárónapon. Egy hónap alatt minden térségben emelkedett a regisztrációban lévők száma. Makón 318 fővel, Hódmezővásárhelyen 192 fővel, Szegeden 151 fővel, Szentesen 145 fővel, Mórahalmon 144 fővel, Kisteleken 91 fővel, Csongrádon 35 fővel szerepelnek többen a kirendeltségi nyilvántartásban, mint egy hónappal korábban.

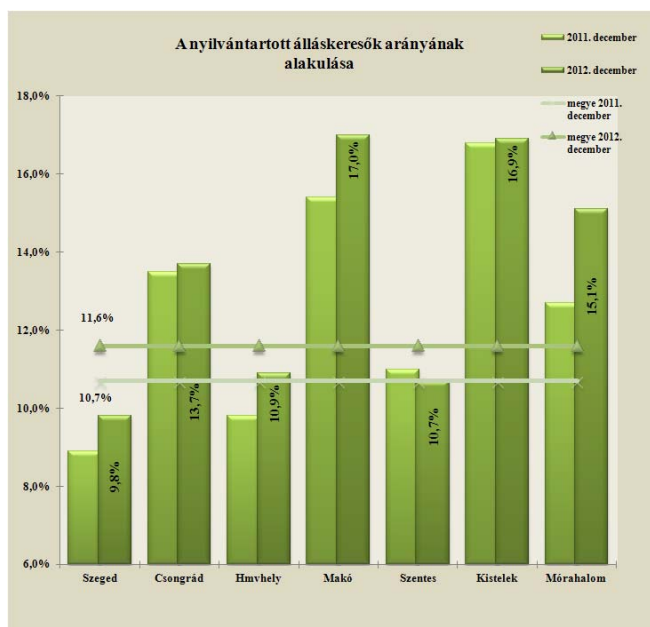
A 2011. év végi adatokkal összevetve a tényadatokat, összességében 1 338 fős létszámtöbblet látszik megyei szinten. Szegeden 721 fővel (+8,7 %),

Makón 270 fővel (+8,7 %) Hódmezővásárhelyen 237 fővel (+9,1 %), Mórahalmon 230 fővel (+16,5 %) volt magasabb december végén a nyilvántartott álláskeresők száma, mint egy évvel korábban. Szentes térségében 103 fővel (-4,7 %), Kisteleken 11, Csongrádon pedig 6 fővel szerepelnek kevesebben a regisztrációban.

Álláskeresők relatív szintje

A megyében nyilvántartott álláskeresők **relatív szintje** (gazdaságilag aktív népesség százalékában mért aránya) 2012. december végére **11,6 %-ra emelkedett**, az egy hónappal korábbi szinttől 0,6 %-ponttal, az egy évvel korábbitól 0,9 %-ponttal magasabb. A mutató értéke a tárgy hónap végén a megye térségei közül továbbra is Szegeden volt a legalacsonyabb (9,8 %) illetve Szentesen és Hódmezővásárhelyen még megyei szint alatti, 10,7-10,9 %-os. Ebben a hónapban 17 %-kal Makón és 16,9 %-kal Kistelek térségében volt a legmagasabb a mutató. Egy év alatt Mórahalmon 2,4 %-ponttal, Makón 1,6 %-ponttal, Hódmezővásárhelyen 1,1 %-ponttal, Szegeden 0,9 %-ponttal nőtt, Szentesen 0,3 %-ponttal csökkent a ráta szintje.

Nemenkénti megoszlás, pályakezdők, iskolai végzettség

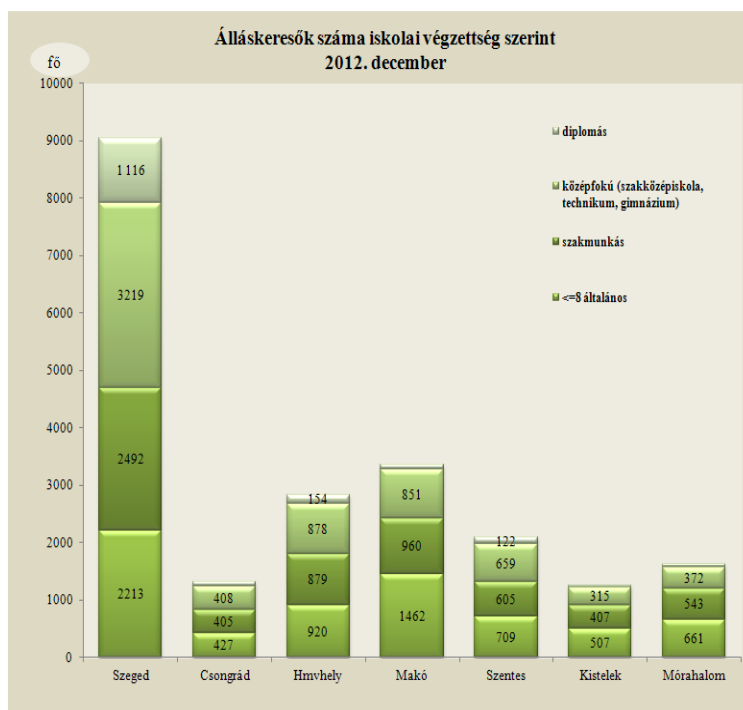
December végén a kirendeltségek nyilvántartásában 11 318 nő, 10 230 férfi szerepelt. Egy hónap alatt a nők száma 365, a férfiaké 711 fővel emelkedett, így a **nők aránya 52,5 %-ra mérséklődött** az álláskeresők között. Egy év távlatában a férfiak száma 423 fővel, a nőké 915 fővel emelkedett. A térségek közül a nők aránya Hódmezővásárhelyen, Szentesen és Csongrádon magasabb, a nők 56-58 %-os részarányt képviselnek, Szegeden és Mórahalmon a nők aránya nem éri el az 50 százalékot.

A december végén nyilvántartásban szereplő **2 889 fő pályakezdő** a regisztráltak 13,4 %-át képviseli. A fiatalok száma 56 fővel több az előző havinál, illetve 753 fővel, 35 %-kal haladja meg a 2011. decemberi pályakezdő zárólétszámot.

Az álláskeresők iskolai végzettségenkénti összetétele 2012. novemberhez képest kisebb mértékben változott. 2012. év végén, a megyében nyilvántartott álláskeresők 32 %-a, 6 899 fő legfeljebb 8 osztályt végzett, 29 %-uk szakmunkás, illetve szakiskolai végzettségű. Az álláskeresők 17,7 %-a (3 808 fő) szakközépiskolát, 3,3 %-a technikumot végzett. A gimnáziumi érettségivel rendelkezők aránya 10,1 %-os (2 179 fő). Diplomával az álláskeresők 7,7 %-a rendelkezett, számuk 1 656 fő, mely 12 fővel alacsonyabb az előző havi adatnál.

Álláshelyek

2012. december hónapban a megye kirendeltségein bejelentett új álláshelyek száma 781 darab volt, mely az előző havitól 17 %-kal marad el és az egy évvel korábbinak a fele került most a rendszerünkbe. A hónap elején meglévő 764 álláshellyel együtt 1 545 álláshelyet tudunk a hónap során felkínálni munkát kereső ügyfeleinknek. Az állások kétharmada Szegeden került bejelentésre. Az új állásbejelentések 49 %-a támogatott foglalkoztatásra vonatkozó igény volt.

TÁMOP ZÁRÓKONFERENCIA

Sikeres uniós program segítette a megváltozott munkaképességűek elhelyezkedését Csongrád megyében, amely európai uniós forrásból került finanszírozásra

Nagyszabású konferenciával és sikerrel zárul a TÁMOP 1.1.1-08/1-2008-0001 „Megváltozott munkaképességű emberek rehabilitációjának és foglalkoztatásának segítése” című program Csongrád megyében.

A Csongrád Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központja irányításával futó öt éves program komoly sikereket könyvelhet el. Az előzetes adatok alapján a programban résztvevők, a szolgáltatásokban és támogatásokban részesülők száma jóval meghaladja a korábban tervezett számokat.

A záró rendezvényre február 6-án 9.30-14 óráig a Csongrád Megyei Kormányhivatal Szeged, Rákóczi tér 1. szám alatti konferencia termében kerül sor.

A rendezvényt a Csongrád Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja és a Munkaügyi Központ igazgatója nyitja meg.

Előadásokat hallhatunk a megváltozott munkaképességűek számára biztosított uniós támogatások eddigi tapasztalatairól, a megváltozott munkaképességűek munkaerő-piaci esélyeinek növelésének módszertani lehetőségeiről és a TÁMOP1.1.1. program megyei eredményeiről, a munkaügyi központ rehabilitációs tevékenységéről. Ezt követően a programban résztvevő munkáltatókkal és ügyfelekkel készült interjúk színesítik a rendezvényt.

A 2007-2012 megvalósítási ciklus végén előzetes képet kaphatunk a 2013-ban megújuló TÁMOP 1.1.1. programról.

A MÓRAHALMI MUNKAÜGYI KIREDELTSÉG MUNKÁJÁNAK ELISMERÉSE

Mórahalom Város Képviselőtestülete „Mórahalom Város Köszönete” elismerést adományozta Kondor Árpádnénak, a Csongrád Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központja Mórahalmi Kirendeltség nyugállományba vonult vezetőjének, valamint a CSMKH Munkaügyi Központja Mórahalmi Kirendeltség Munkatársainak.

Az elismeréseket olyan szervezeteknek, civil szerveződéseknek, jogi személyeknek adományozzák, akik huzamosabb időn át végeznek kiemelkedő közéleti tevékenységet, gyarapítják a város anyagi, gazdasági és szellemi értékeit, segítik a város társadalmi-gazdasági életének, közéletének fellendítését, infrastrukturális fejlesztését.

A testület elismeréseit ünnepélyes keretek között Nógrádi Zoltán polgármester, országgyűlési képviselő adta át Kondor Árpádnénak, valamint a Munkatársak nevében Ivanovné Makovits Tünde kirendeltség-vezetőnek.

Az elismerésekhez szívből gratulálunk, és a további munkához sok sikert kívánunk!

SZOCIÁLIS ÉS GYÁMHIVATAL TÁJÉKOZTATÓI

SZOCIÁLIS TÁRGYÚ JOGSZABÁLYVÁLTOZÁSOK 2013. JANUÁR 01. NAPJÁTÓL

Készítette: Krnákné dr. Boros Bernadett

2012. év végén az alábbi, fontosabb, **szociális szolgáltatók, intézmények működését érintő jogszabály- módosítások** jelentek meg a Magyar Közlönyben.

Magyar Közlöny 150. szám (2012. november 13.)

- A Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóságról szóló 316/2012. (XI. 13.) Korm. rendelet
- Egyes szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatási tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 317/2012. (XI. 13.) Korm. rendelet

Magyar Közlöny 158. szám (2012. november 28.)

- A személyes gondoskodást végző személyek továbbképzéséről és a szociális szakvizsgáról szóló 9/2000. (VIII. 4.) SZCSM rendelet és egyes kapcsolódó miniszteri rendeletek módosításáról szóló 41/2012. (XI. 28.) EMMI rendelet

Magyar Közlöny 164. szám (2012. december 07.)

- Az egyes szakosított szociális és gyermekvédelmi szakellátási intézmények állami átvételéről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CXCV. törvény

Magyar Közlöny 167. szám (2012. december 12.)

- Egyes szakosított szociális és gyermekvédelmi szakellátási intézmények állami átvételének részletes szabályairól és egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 349/2012. (XII. 12.) Kormányrendelet

Magyar Közlöny 172. szám (2012. december 18.)

- Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény

Magyar Közlöny 178. szám (2012. december 22.)

- Egyes törvényeknek a központi költségvetésről szóló törvény megalapozásával összefüggő, valamint egyéb célú módosításáról szóló 2012. évi CCVIII. törvény

A jogszabályváltozások közül – a teljesség igénye nélkül – az alábbi, jelentősebb rendelkezésekre szeretném felhívni a figyelmüket.

Támogatott lakhatás

A fogyatékos személyek bentlakásos szociális intézményi ellátása területén a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: **Szocvtv.**) a hatálybalépésekor a felnőtt fogyatékos személyek ellátását elsősorban a nagy létszámú intézetekre építette. A Fogyatékosokkal élő személyek jogairól szóló ENSZ Egyezmény és az ahhoz tartozó Fakultatív Jegyzőkönyv ratifikálásával hazánk véglegesen elkötelezte magát a közösségi alapú szolgáltatások, a lakóotthoni ellátás megszervezése mellett. A működő lakóotthonok többsége csak a férőhelyek számának tekintetében tér el a nagy létszámú intézményektől, nem úgy működnek a gyakorlatban, mint ahogy azt a jogalkotó a bevezetések elképzelte.

A fogyatékos személyek számára ápolást- gondozást nyújtó szociális intézményi férőhelyek kiváltásának stratégiájáról és végrehajtásával kapcsolatos kormányzati

feladatokról szóló 1257/2011. (VII. 21.) Kormányhatározatot 2011. júliusában fogadta el a Kormány. A stratégia megvalósításának elősegítése érdekében kiírásra került a TIO-3.4.1 Bentlakásos intézmények kiváltása című pályázat. A pályázat lebonyolításához szükséges, hogy a kiváltás jogszabályi háttere biztosított legyen.

A Szocvtv. 75. § új szakosított ellátásként ezért 2013. január 01. napjától bevezette a támogatott lakhatás intézményét.

Ez a szolgáltatási forma megfelelő feltételeket teremt ahhoz, hogy a fogyatékos, pszichiátriai és szenvedélybeteg, valamint hajléktalan emberek nyitottabb, természetesebb, családiasabb életmódot alakítsanak ki önmaguk számára, és emellett személyesebb bánásmódot és nagyobb autonómiát tesz lehetővé. A támogatott lakhatás az ellátott életkorának, egészségi állapotának és önellátási képességnek megfelelően biztosít lakhatási, illetve egyéb szociális szolgáltatásokat az ellátott önálló döntése, szükséglete, képességei, készségei maximális figyelembevételével. A támogatott lakhatás bevezetésével lehetővé válik, hogy az ellátottak a helyi lakossággal azonos életkörülmények és életfeltételek között éljenek és részt vegyenek a helyi társadalom életében.

Az átalakítás legfontosabb újítása, hogy a lakhatás és a napközbeni tevékenységek (pl. oktatás, gondozás, szabadidős tevékenységek, társas kapcsolatok) szétválnak, biztosítva ezzel a személyre szabott és szükségletekre épülő ellátást. Az eddigi, bentlakásos intézmény által nyújtott komplex szolgáltatás lakhatási szolgáltatásra, valamint az önálló életvitelt segítő szolgáltatásokra (pl. fejlesztés, ápolás- gondozás, étkezés, társadalmi életben való részvétel segítése) válik szét.

A támogatott lakhatásban történő elhelyezést határozatlan vagy határozott időtartamban lehet biztosítani a komplex szükségletfelmérés eredményétől függően.

A lakhatási szolgáltatás a következő formákban biztosítható: legfeljebb 6, vagy 7-12 fő számára kialakított lakásban vagy házban, vagy legfeljebb 50 fő elhelyezésére szolgáló lakások, épületek együttesében.

Az önálló életvitelt segítő szolgáltatások nyújtására az ellátott komplex szükségletfelmérése alapján kerülhet sor. Az új szabályok lehetővé teszik, hogy ezen szolgáltatásokat a fenntartó szociális szolgáltatást nyújtó szolgálattal, intézménnyel kötött megállapodás útján, vagy más támogatott lakhatást nyújtó fenntartóval együttesen, a közös működtetésre vonatkozó megállapodás alapján (hálózat), vagy más, a tevékenységi köre szerinti működési engedéllyel rendelkező szolgáltatást nyújtó szervezettel kötött megállapodás útján, vagy az intézményi szolgáltatások intézményen kívüli szervezet által történő ellátásának szabályai szerint is biztosíthatja.

A támogatott lakhatás személyi térítési díja a lakhatási költségekből (fűtés-, áram-, gáz-, víz- és csatornaszolgáltatás, személyszállítás díjainak együttes összege), és a komplex szükségletfelmérés alapján igénybe vett egyéb szolgáltatások (étkezés, ápolás- gondozás, fejlesztés, társadalmi életben való részvételt segítő szolgáltatások) térítési díjából adódik össze.

A komplex szükségletfelmérés alapján igénybe vett egyéb szolgáltatások térítési díjának meghatározásánál az igénybe vett alapszolgáltatások térítési díjának legmagasabb mértékére, illetve megállapítására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

A személyi térítési díj nem haladhatja meg az ellátott havi jövedelmének 80%-át, egyebekben a térítési díjra a tartós bentlakásos intézmények térítési díjára vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. A támogatott lakhatás személyi térítési díja akkor érheti el a Szocvtv. 117. § (2) bekezdés b) pontja szerinti mértéket, ha az ellátottnak a komplex szükségletfelmérés eredményeként teljes körű ellátást kell nyújtani.

2013. január 1-jét követően fogyatékos, pszichiátriai és szenvedélybeteg személyek ápolást- gondozást nyújtó intézményi ellátása céljából új férőhelyeket

- a) nagy létszámú intézmény átalakítása esetén csak támogatott lakhatás,
- b) új intézmény létrehozása esetén csak legfeljebb 6, vagy 7-12 fő számára kialakított lakásban vagy házban lehet támogatott lakhatást létrehozni.

Bentlakásos intézményi ellátás 2014. december 31-éig működtethető lakóotthoni formában.**A szociális szolgáltatók, intézmények működési engedélyének kiadása, módosítása iránti eljárásban bekövetkezett változások**

A Szocvtv. változásával összhangban a szociális szolgáltatók és intézmények működésének engedélyezéséről és ellenőrzéséről szóló 321/2009. (XII. 29.) Kormányrendelet (továbbiakban: **Szmr.**) kiegészült a támogatott lakhatás engedélyezésének szabályaival. A támogatott lakhatást nyújtó intézmény székhelye szerinti megyében, fővárosban és – ha ott a támogatott lakhatást nem önálló székhellyel nyújtják – a vele szomszédos megyékben, fővárosban ugyanazon fenntartó által biztosított támogatott lakhatást egy működési engedélyben kell engedélyezni.

Ha a támogatott lakhatás fenntartója további, nem szomszédos megyékben, illetve a fővárosban is kíván támogatott lakhatást biztosítani, arra külön működési engedélyt kell kérnie. A támogatott lakhatás esetén a székhelynek – a meghatározott kivétellel – abban a megyében, illetve a fővárosban kell lennie, ahol a támogatott lakhatást nyújtják. A támogatott lakhatást biztosító ingatlanokat a székhelyre kiadott működési engedélyben kell feltüntetni. Támogatott lakhatás esetén a működési engedély kiadására irányuló eljárásban

- a) a megyei kormányhivatal járási hivatalának járási állat- egészségügyi és élelmiszer-ellenőrző hivatala, mint szakhatóság olyan ingatlan esetén jár el, amelyben a meleg étkeztetést a támogatott lakhatást nyújtó intézmény maga biztosítja,
- b) a járási népegészségügyi intézet, a tűzvédelmi szakhatóság, az építésügyi hatóság, mint szakhatóság a legfeljebb 50 fő elhelyezésére szolgáló lakások, épületek együttesében biztosított lakhatási szolgáltatás esetén, valamint olyan ingatlan esetén jár el, amelyben a komplex szükségletfelmérés alapján igénybe vett egyéb szolgáltatásokat (étkezés, ápolás- gondozás, fejlesztés, társadalmi életben való részvételt segítő szolgáltatások) a támogatott lakhatást nyújtó intézmény maga biztosítja.

A lakhatási szolgáltatást biztosító különböző ingatlanokra a működési engedély hatályát a működési engedélyben külön meg kell határozni. Ha a lakhatási szolgáltatást biztosító ugyanazon ingatlanra a működési engedély több különböző hatállyal is kiadható, a működési engedélyt a legrövidebb hatállyal kell kiadni. A fennmaradt időre – ha a feltételei egyébként fennállnak – az ideiglenes működési engedély hatálya is meghosszabbítható.

Támogatott lakhatás esetén a működési engedély módosítására irányuló eljárásban

- a) a megyei kormányhivatal járási hivatalának járási állat- egészségügyi és élelmiszer-ellenőrző hivatala, mint szakhatóság olyan ingatlan engedélyeztetése esetén jár el, amelyben a meleg étkeztetést a támogatott lakhatást nyújtó intézmény maga kívánja nyújtani,
- b) a járási népegészségügyi intézet, a tűzvédelmi szakhatóság, az építésügyi hatóság, mint szakhatóság akkor jár el, ha a működési engedély módosításának célja a

legfeljebb 50 fő elhelyezésére szolgáló lakások, épületek együttesében biztosított lakhatási szolgáltatás engedélyezése, az ingatlan működési formájának célja a legfeljebb 50 fő elhelyezésére szolgáló lakások, épületek együttesében biztosított lakhatási szolgáltatásra történő módosítása, vagy olyan ingatlan engedélyezése, amelyben a komplex szükségletfelmérés alapján igénybe vett egyéb szolgáltatásokat (étkezés, ápolás- gondozás, fejlesztés, társadalmi életben való részvételt segítő szolgáltatások) a támogatott lakhatást nyújtó intézmény maga kívánja biztosítani.

2013. január 01. napjától a működést engedélyező szerv mérlegelésén múlik, hogy megkeresi-e a tűzvédelmi szakhatóságot, az építésügyi hatóságot, mint szakhatóságot, ha

- a) a kérelmet olyan ingatlanban működő szociális intézmény engedélyezése iránt nyújtották be, amelyben korábban szociális intézmény működött,
- b) a korábbi szociális intézmény működési engedélyének visszavonása a működési engedély iránti kérelem benyújtását megelőző három hónapon belül vált végrehajthatóvá, és
- c) a korábbi szociális intézmény működési engedélyét nem e szakhatóságok feladat- és hatáskörébe tartozó okból vonták vissza.

2013. január 01. napjától a szociális szolgáltatók, intézmények működésének engedélyezése és ellenőrzése során a módszertani feladatokat a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság látja el szakértőként.

Elérhetőségük: Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság Módszertani Főosztálya
1132 Budapest, Visegrádi u. 49.
1/412-9728 / 19728
info@szgyf.gov.hu

A működési engedély kiadása és – az Szmr-ben meghatározott – módosítása esetén a szakmai program véleményezéséért járó szakértői díj megfizetésének eljárásrendje nem változott: az ügyfél (fenntartó) a kérelem benyújtásakor köteles igazolni, hogy a szakértői díj összegét megelőlegezte a Csongrád Megyei Kormányhivatal letéti számlájára. A Kormányhivatal a szakvélemény, valamint a szakértő által kiállított díjjegyzék alapján összegszerűen rendelkezik az eljárási költségről, majd a szakértő által megküldött számla alapján intézkedik a szakértői díj továbbutalásáról.

Szociális foglalkoztatás

A fejlesztő- felkészítő foglalkoztatási formában részt vevő ellátottak öt év utáni továbbfoglalkoztatásának korlátot emelt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (*a továbbiakban: Mt.*) 192. § (2) bekezdése, mely szerint a határozott idejű munkaviszony tartama az öt évet nem haladhatja meg, ideértve a meghosszabbított és az előző határozott időre kötött munkaszerződés megszűnésétől számított hat hónapon belül létesített újabb határozott tartamú munkaviszony tartamát is. A probléma megoldásaképp a Szocvtv. kiegészült azzal a szabállyal, hogy a fejlesztő-felkészítő foglalkoztatásra létesített munkaviszony – az Mt. rendelkezésétől eltérően – a fejlesztő-felkészítő foglalkoztatás időtartamára meghosszabbítható, tehát – a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal honlapján (www.nrszh.kormany.hu) megjelent tájékoztatóban foglaltaktól eltérően – 2013. január 01. napjától nincs akadálya a fejlesztő-felkészítő foglalkoztatásban részt vevő ellátottak öt évet meghaladó továbbfoglalkoztatásának.

MI MENNYI 2013-BAN?

Forrás: Tolna Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központja

1. Munkabérek, illetmények (minimálbér, garantált bérminimum)

	Havi bér Ft/hó	Heti bér Ft/hét	Napi bér Ft/nap	Órabér Ft/óra
Minimálbér 390/2012. (XII. 20.) Korm. rend. 2. § (1) bek.	98.000,- Ft	22.560,- Ft	4.510,- Ft	564,- Ft
Garantált bérminimum* 390/2012. (XII. 20.) Korm. rend. 2. § (2) bek.	114.000,- Ft	26.250,- Ft	5.250,- Ft	656,- Ft
Közfoglalkoztatási bér 170/2011. (VIII. 24.) Korm. rend. 1. §(1)bek.421/2012.(XII.29.)Korm.r.3.§ (1) bek.	75.500,- Ft	17.385,- Ft	3.475,- Ft	-
Garantált közfoglalkoztatási bér* 170/2011. (VIII. 24.) Korm. rend. 2. § (1) bek.- 421/2012. (XII. 29.) Korm. r. 3.§ (2) bek.	96.800,- Ft	22.275,- Ft	4.455,- Ft	-
Munkavezetőt megillető közfoglalkoztatási bér ** 170/2011.(VIII.24.)Korm.2/A.§ (1)bek.- 421/2012.(XII.29.Korm.r. 3.§ (3) bek.	83.050,- Ft	19.125,- Ft	3.820,- Ft	-
Munkavezetőt megillető garantált közfoglalkoztatási bér*** 170/2011. (VIII. 24.) Korm. rend. 2./A § (2) bek.- 421/2012. (XII. 29.) Korm. r. 3.§ (3) bek.	106.480,- Ft	24.250,- Ft	4.900,- Ft	-

* A garantált bér a legalább középfokú iskolai végzettséget, középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben foglalkoztatott munkavállalót (közfoglalkoztatottat) illeti meg.

**A közfoglalkoztatási jogviszonyban foglalkoztatott munkavezetőt közfoglalkoztatási bér a szakképesítést, középfokú iskolai végzettséget nem igénylő munkakör betöltése és teljes munkaidő teljesítése esetén illeti meg.

*** A közfoglalkoztatási jogviszonyban foglalkoztatott munkavezetőt közfoglalkoztatási garantált bér a legalább középfokú iskolai végzettséget, középfokú szakképzettséget igénylő munkakörben, teljes munkaidő teljesítése esetén illeti meg.

Közszolgálati tisztviselők illetményalapja 2012. évi CCIV. tv. (Költségvetési tv.) 53. § (1) bek. (Költségvetési tv.) 2011. évi CXCV. tv. 132.§.	38.650,- Ft
Közalkalmazotti illetménypótlék számítási alapja 2012. évi CCIV. tv. (Költségvetési tv.) 54. § (1) bek. b) pont (Költségvetési tv.) 1992. évi XXIII. tv. (Kjt.) 69. §	20.000,- Ft
Legalacsonyabb bírói, ügyészi alapilletmény – 1. fizetési	391.600,- Ft

fokozat 2012. évi CCIV. tv. 55. § (1) – (2) bek. (Költségvetési tv.) 2011. évi CLXII. tv. 169. § (2) bek. és 2011. évi CLXIV. tv. 59. § (3) bek.	
Jogi segítői óradíj, kirendelt ügyvédi óradíj 2012. évi CCIV. tv. 55. § (3) – (4) bek. (Költségvetési tv.) – 2003. évi LXXX. tv. 1. § (3) bek. – 1998. évi XI. tv. 131. § (2) bek.	3.000,- Ft/óra
A nevelő szülői díj legalacsonyabb összege – gyermekeként, fiatal felnőttenként 2011. évi CLXXXVIII. tv. (Költségvetési tv.) 59. § (1) bek. – 1997. évi XXXI. tv. 66/F. § (2) bek.	15.000,- Ft/hó
A hivatásos nevelő szülői díj legalacsonyabb összege – gyermekeként, fiatal felnőttenként 2012. évi CCIV. tv. 56. § (1) bek. (Költségvetési tv.) – 1997. évi XXXI. tv. 66/F. § (2) bek.	135.000,- Ft/hó

2. A 2012. december 31-ét követően megállapított nyugdíjak, nyugdíjszerű ellátások

Öregségi nyugdíj legkisebb összege 168/1997. (X. 6.) Korm. rend. 11. §	28.500,- Ft
Árvaellátás legkisebb összege 168/1997. (X. 6.) Korm. rend. 64/D. §	24.250,- Ft
Saját jogú nyugellátás és az özvegyi nyugellátás együttfolyósítási összeghatára 168/1997. (X. 6.) Korm. rend. 62. § (7) bek.	81.510,- Ft
Rehabilitációs ellátás minimális összege: minimálbér 30 %-a 2011. évi CXCI. tv. 9. §	27.900,- Ft
Rokkantsági ellátás minimális összege: minimálbér 30 %-a 2011. évi CXCI. tv. 12. §	27.900,- Ft

3. Álláskereső támogatása, keresetpótló juttatás

	Ellátás összege
Álláskeresői járadék (folyósítási idő maximum 90 nap) 1991. évi IV. tv. 26-27. §	Munkaerőpiaci járulékalap 60 %-a, legfeljebb a jogosultság kezdő napján hatályos minimálbér 100 %-a: 98.000,- Ft/hó 3.267,- Ft/nap
Nyugdíj előtti álláskeresői segély 1991. évi IV. tv. 30. §	minimálbér 40 %-a: 39.200,- Ft/hó 1.307,- Ft/nap
Keresetpótló juttatás 1991. évi IV. tv. 14. § (6) bek. alapján közfoglalkoztatási bér 60-100 %-a között mérlegelési jogkörben állapítható meg	45.300,- Ft/hó – 75.500,- Ft/hó Csak a munkaügyi kirendeltség által ajánlott, vagy elfogadott intenzív – heti 20 órás – képzésben való részvétel esetén jár!

4. Munkaadók által fizetendő közterhek

Szociális hozzájárulási adó 2011. évi CLVI. tv. 453. §, 459. §	Adóalap 27 %-a
Rehabilitációs hozzájárulás 2011. évi CXCI. tv. 23. § (5) bek.	964.500,- Ft/év/fő (kötelező foglalkoztatási szintből hiányzó létszám alapján)
Szakképzési hozzájárulás 2011. évi CLV. tv. 4. § (1)-(2) bek.	Szakképzési hozzájárulási adóalap 1,5 %-a (ami megegyezik a hozzájárulásra kötelezettet terhelő szociális hozzájárulási adó alapjával)

5. Munkavállalók által fizetendő közterhek

Munkavállaló egyéni járuléka és magánnyugdíj-pénztári tagdíj fizetési kötelezettsége 1997. évi LXXX. tv. (Tbj.) 19. §(2)-(3) bek.	Nyugdíjjárulék	10 %	
	Egészségbiztosítási és munkaerőpiaci járuléka	Természetbeni egészségbiztosítási járuléka	4 %
		Pénzbeli egészségbiztosítási járuléka	3 %
		Munkaerőpiaci járuléka	1,5 %
		összesen	8,5 %
mindösszesen		18,5 %	
A nyugdíjjáruléka fizetés felső határának egy naptári napra jutó összege 2011. évi CLXXXVIII. tv. (Költségvetési tv.) 55. § (1) bek. és az 1997. évi LXXX. tv. (Tbj) 24. § (2) bek.		21.700,- Ft/nap	

6. Egészségügyi szolgáltatási járuléka **6.660,- Ft/hó (222,- Ft/nap)**

Egészségügyi szolgáltatási járulékot fizet az a belföldi személy, aki nem biztosított és egészségügyi szolgáltatásra a törvény alapján nem jogosult, továbbá a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, illetve a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás. (Tbj. 19. § (4) bekezdés, 39. § (2) bekezdés)

7. Adósávok, adókedvezmények

Adósávok 1995. évi CXVII. törvény (Szja. tv.) 8. §	- az e törvény hatálya alá tartozó jövedelem után az adó mértéke – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adóalap 16 százaléka
Adóalap Szja. tv. 29. §	- A SZJA tv-ből 2013. január 1. napjával kivezetésre került a szuperbruttósítás, tehát az évi 2.424.000,- Ft jövedelem fölött is megszűnik az adóalapkiegészítés.

	<p>- Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági kistermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem. Ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a szociális hozzájárulási adó, a 27 % - os mértékű egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha az költségként elszámolható, vagy azt számára megtérítették), a megállapított jövedelem 78 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni.</p>
<p>Adóalap kedvezmény Szja. tv. 29/A-B. §</p>	<p>- Az összevont adóalap – az adóelőleg, illetve az adó kifizetésekor –</p> <ul style="list-style-type: none"> o egy és két eltartott esetén havonta, kedvezményezett eltartottanként 62.500,- Ft-tal, o legalább három eltartott esetén havonta, kedvezményezett eltartottanként 206.250,- Ft-tal csökkenthető
<p>Kedvezményes adózású természetbeni juttatások (1995. évi CXVII. törvény (Szja. tv.) 71. §; 1998. évi LXVI. Tv. (Eho tv.) 3.§ (4) bek.</p> <p>Az adó mértéke: 16 % (alapja a kiadott juttatás értékének 1,19 szerese,) és -14 % EHO</p>	<p>- a munkahelyi, üzemi étkeztetés max. 12.500,- Ft/hó, és/vagy Erzsébet-utalvány max. 8.000,- Ft/hó; - Széchenyi Pihenő Kártya</p> <ul style="list-style-type: none"> o szálláshely alszámlán maximum 225.000,- Ft; o vendéglátás alszámlán maximum 150.000,- Ft; o szabadidő alszámlán maximum 75.000,- Ft. <p>- iskolakezdési támogatás: 29.400,- Ft/év - önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárba fizetett munkáltatói hozzájárulás: 49.000,- Ft/hó - önkéntes kölcsönös egészségpénztárba fizetett munkáltatói hozzájárulás: 29.400,- Ft/hó</p>
<p>(1995. évi CXVII. tv. (Szja. tv.) 70.§; 1998. évi LXVI. Tv. (Eho tv.) 3. § (6) bek.</p>	<p>- csekély értékű ajándék: 3x9.800,- Ft. Évente három alkalommal adható, a juttatás értékének 1,19 szerese után fizetett 16 % SZJA és 27 % EHO mellett.</p>
<p>Mezőgazdasági őstermelőknek az e tevékenységből származó Szja. tv. 23. § szerint figyelembe veendő jövedelme (1991. évi IV. tv. 58. § (5) bek. e./2. pont, és 1995. évi CXVII. tv. (Szja. tv.) 23. §)</p>	<p>600.000,- Ft</p>

8. Szociális ellátások

Rendszeres	Jogosult	Havi összege
<p>szociális segély (RSZS) 1993. évi III. tv. (Szoc. tv.) 37. § (1), (4) bek. 63/2006. (III. 27.) Korm. rend. 17/B. § (2) bek.</p>	<p>Az az aktív korúak ellátására jogosult személy, aki az ellátásra való jogosultság kezdő napján</p> <p>a) egészségkárosodott személynek minősül, vagy</p> <p>b) a rá irányadó nyugdíjkorhatárt öt éven belül betölti, vagy</p> <p>c) 14 éven aluli kiskorú gyermeket nevel – feltéve, hogy a családban élő gyermekek valamelyikére tekintettel más személy nem részesül a Cst. szerinti gyermekgondozási támogatásban, gyermekgondozási díjban, terhességi gyermekágyi segélyben – és a gyermek ellátását napközbeni ellátást biztosító intézményben (Gyvt. 41. § (3) bekezdés) nem tudják biztosítani, vagy</p> <p>d) a települési önkormányzat rendeletében foglalt feltételeknek megfelel.</p>	<p>A rendszeres szociális segély havi összege a családi jövedelemhatár összegének és a jogosult családja havi összjövedelmének különbözete, de nem haladhatja meg a közfoglalkoztatási bér (75.500,-Ft) mindenkori kötelező legkisebb összege személyi jövedelemadóval, munkavállalói, egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékkal csökkentett összegének 90 %-át azzal, hogy ha a rendszeres szociális segélyre jogosult családja tagjának foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultságot állapítottak meg, a rendszeres szociális segély összege nem haladhatja meg a nettó közfoglalkoztatási bér 90 %-ának és a foglalkoztatást helyettesítő támogatás összegének különbözetét. A családi jövedelemhatár összege megegyezik a család fogyasztási egységeihez tartozó arányszámok összegének és az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege 90 %-ának szorzatával.</p> <p>Maximum összege: 44.508,- Ft FHT-ban részesülő családtag esetén, az RSZS maximum összege 21.708,- Ft</p>
<p>Foglalkoztatást helyettesítő támogatás (FHT) 1993. évi III. tv. (Szoc. tv.) 35. §</p>	<p>Foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult az a személy, akinek az aktív korúak ellátására való jogosultságát megállapították, kivéve azt, aki RSZS-re jogosult (a fent hivatkozottak szerint)</p>	<p>A foglalkoztatást helyettesítő támogatás havi összege az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 80 %-a: 22.800,- Ft/hó</p>
<p>Időskorúak járadéka 1993. évi III. tv. (Szoc. tv.) 32/B § és 32/C §</p>	<p>a reá irányadó nyugdíjkorhatárt betöltött személy, akinek saját és vele együtt lakó házastársa, élettársa jövedelme alapján számított egy főre jutó havi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj <i>mindenkori</i> legkisebb összegének 80 %-át,</p>	<p>a) az öregségi nyugdíj minimum 80 %-a: 22.800,-Ft/hó</p>

	az egyedülálló, a reá irányadó nyugdíjkorhatárt betöltött, de 75 évesnél fiatalabb személy, akinek havi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj <i>mindenkori</i> legkisebb összegének 95 %-át,	b) az öregségi nyugdíj minimum 95 %-a: 27.075,-Ft/hó
	az egyedülálló, 75. életévét betöltött személy, akinek havi jövedelme nem haladja meg az öregségi nyugdíj <i>mindenkori</i> legkisebb összegének 130 %-át.	c) az öregségi nyugdíj minimum 130 %-a: 37.050,-Ft/hó
	Jövedelemmel rendelkező jogosult esetén az időskorúak járadékának havi összege a fentiek szerint járó összeg és a jogosult havi jövedelmének a különbözete, de legalább 1.000,- Ft.	
Ápolási díj 2012. évi CCIV. tv. (Költségvetési tv.) 56. § (8) bek. és 1993. évi III. tv. (Szoc. tv.) 44. §	Jogosult	Havi összeg
	Ápolási díjra jogosult – a jegyes kivételével – a hozzátartozó (Ptk. 685. § b) pontja), ha állandó és tartós gondozásra szoruló - súlyosan fogyatékos, vagy - tartósan beteg 18 év alatti személy gondozását, ápolását végzi (Szoc. tv. 41. §)	A súlyosan fogyatékos, vagy tartósan beteg 18 év alatti személy gondozása esetén a Költségvetési tv-ben meghatározott alapösszeg 100 %-a: 29.500,-Ft
		A fokozott ápolást igénylő súlyosan fogyatékos személy gondozása, ápolása esetén a Költségvetési tv-ben meghatározott alapösszeg 130 %-a: 38.350,-Ft
		A 18. életévét betöltött tartósan beteg személy ápolása esetén legalább a Költségvetési tv-ben meghatározott alapösszeg legalább 80 %-a: 23.600,-Ft

9. Pénzbeli társadalombiztosítási ellátások és családtámogatások

Terhességi gyermekágyi segély (GYÁS) 1997. évi LXXXIII. tv. (Eb. tv.) 42. §	A naptári napi átlagkereset 70 %-a
Gyermekgondozási díj (GYED) 1997. évi LXXXIII. tv. (Eb. tv.) 42/D. § (1) bek.	A naptári napi átlagkereset 70 %-a, de legfeljebb havonta a <i>mindenkori</i> minimálbér kétszeresének 70 %-a: 137.200,- Ft

<p>Táppénz 1997. évi LXXXIII. tv. (Eb. tv.) 48. § (8) bek.</p>	<p>A napi átlagkereset 60 %-a (folyamatos, legalább 2 év biztosítási idő esetében) A napi átlagkereset 50 %-a (2 évnél rövidebb biztosítási idő esetében vagy a fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátás esetén) A táppénz egy napra járó összege nem haladhatja meg a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér 200 százalékának 30-ad részét.</p>
<p>Családi pótlék (CSP) 1998. évi LXXXIV. tv. (Cst.) 11. § (1) bek.</p>	<p>Egy gyermekes család esetén 12.200,- Ft/hó Egy gyermeket nevelő egyedülálló esetén 13.700,- Ft/hó Kétgyermekes család esetén gyermekenként 13.300,- Ft/hó Két gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként 14.800,- Ft/hó Három, vagy több gyermeket nevelő család esetén gyermekenként 16.000,- Ft/hó Három vagy több gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként 17.000,- Ft/hó Tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő család esetén gyermekenként 23.300,- Ft/hó Tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő egyedülálló esetén gyermekenként 25.900,- Ft/hó Nagykorú fogyatékos esetén 20.300,- Ft/hó Intézményben elhelyezett gyermek esetén 14.800,- Ft/hó</p>
<p>Anyasági támogatás 1998. évi LXXXIV. tv. (Cst.) 31. §</p>	<p>Az öregségi nyugdíjminimum 225 %-a: 64.125,- Ft Ikergyermekek esetén 300 %-a: 85.500,- Ft A támogatás a szülést követő 180 napon belül igényelhető, ha az anya legalább négyszer – koraszülés esetén egyszer – részt vett terhes-gondozáson (Cst. 29. és 32. §).</p>
<p>Gyermekgondozási segély (GYES) 1998. évi LXXXIV. tv. (Cst.) 20. §, 26. § (1)-(2) bek.</p>	<p>Az öregségi nyugdíjminimum 100 %-a: 28.500,- Ft/hó 2 ikergyermekek esetén az öregségi nyugdíjminimum 200 %-a (57.000,- Ft/hó), 3 ikergyermekek esetén 300 %-a (85.500,- Ft/hó), 4 ikergyermekek esetén 400 %-a (114.000,- Ft/hó), 5 ikergyermekek esetén 500 %-a (142.500,- Ft/hó), 6 ikergyermekek esetén 600 %-a (171.000,- Ft/hó) A gyermek 3 éves koráig, ikergyermekek esetén a tankötelessé válás évének végéig, tartósan beteg vagy fogyatékos gyermek után a gyermek 10 éves koráig vehető igénybe (Cst. 20. §).</p>
<p>Gyermeknevelési támogatás (GYET) 1998. évi LXXXIV. tv. (Cst.) 23. §, 26. § (1)-(2) bek.</p>	<p>Az öregségi nyugdíjminimum 100 %-a: 28.500,- Ft/hó A támogatásban az a szülő részesülhet, aki 3 vagy több gyermeket nevel, és a legkisebb 3 és 8 év közötti (Cst. 23. §)</p>

10. Kis összegű követelés értékhatára 100.000,- Ft*(2012. évi CCIV. tv. (Költségvetési tv.) 65. § (2) bekezdés)*

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 97. § (3) bekezdés alapján az államháztartás alrendszereiben – az önkéntes teljesítésre történő felhíváson kívül – a fenti értékhatárt el nem érő kis összegű követelést behajtásra előírni nem kell.

11. Az egyszerűsített foglalkoztatás során történő munkavégzésre tekintettel fizetendő közteher

Egyszerűsített foglalkoztatási forma		A közteher mértéke (Ft/nap)
1.	mezőgazdasági idénymunka	500,- Ft
2.	turisztikai idénymunka	500,- Ft
3.	alkalmi munka	1.000,- Ft
4.	filmipari statiszta	3.000,- Ft

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (Efo. tv.) 8. § (2) bekezdés alapján.

Az ellátás alapja az egyszerűsített foglalkoztatás során jogviszonyban álló számára kifizetett (nettó) bér.

12. Bérgarancia támogatás maximuma 1.065.500,- Ft*(1994. évi LXVI. tv. 7. § (1) bek., Nemzetgazdasági Közlöny 2012/14. szám)*

A felszámoló a támogatási igény meghatározása során a támogatásra jogosult gazdálkodó szervezetnek a jogosultakkal szemben, a bérfizetési napon fennálló bértartozását, de egy felszámolási eljárás belül jogosultanként legfeljebb a tárgyévet megelőző második év – Központi Statisztikai Hivatal által közzétett – nemzetgazdasági havi bruttó átlagkeresetének (a továbbiakban: bruttó átlagkereset) ötszörösét veheti figyelembe. Amennyiben a felszámolási eljárás egyes naptári éveiben a bruttó átlagkereset mértéke eltérő, a jogosultság szempontjából a magasabb bruttó átlagkereset alapján számított támogatási mértéket kell figyelembe venni.

Ha a felszámolási eljárás kezdetétől egy év eltelt, azon jogosultak esetében, akikre vonatkozóan az addig igénybe vett összeg kimerítette az említett ötszörös mértéket, jogosultanként további, legfeljebb kettő havi bruttó átlagkeresetnek megfelelő támogatást igényelhet a felszámoló, ha annak e törvényben meghatározott egyéb feltételei fennállnak. A kétszeres összeg (7. § (2) bekezdés) **426.200,- Ft.**